

A6M2-K

eduard

1/48 Scale Plastic Model Kit

WEEKEND
edition

item # 84211

Mitsubishi Zero se stalo během 2. světové války symbolem japonských vzdušných sil. Výroba jeho cvičné verze byla zahájena až v druhé polovině druhé světové války a některé z těchto letounů byly při obraně Okinawy nasazeny do speciálních útočných operací letců kamikaze.

Japonský letecký průmysl byl ve 20. letech a počátkem 30. let 20. století orientován na výrobu letounů stavěných podle zahraničních licencí. Ozbrojené složky, především námořnictvo, však s ohledem na specifika čínského a pacifického bojiště přicházely s požadavky, které zahraniční letecké konstrukce nenabízely. Díky tomu vznikl u firmy Mitsubishi Heavy Industries námořní stíhací letoun Typ 96, známější jako A5M „Claude“. Jednalo se o stroj, který navrhl tým pod vedením mladého japonského konstruktéra Jirō Horikoshiho. Navzdory poměrně slabému motoru se podařilo vytvořit lehkou a obratnou stíhačku s pevným podvozkem, která v době svého vzniku neměla co do rychlosti konkurenci. Následně byly v říjnu 1937 osloveny firmy Mitsubishi a Nakajima, aby zahájily vývoj prototypu palubní stíhačky 12-shi. Požadované parametry byly natolik extrémní, a někdy i vzájemně protichůdné, že oba konstruktérské týmy zjišťovaly, zda by bylo možné je „změkčit“. Nakajima nakonec od projektu odstoupila, nicméně požadavky na nový letoun byly na základě zkušeností z čínského bojiště dokonce ještě zpřísněny. Horikoshiho týmu se posléze podařilo je splnit, a to nejen díky aerodynamické koncepci a novému druhu lehké slitiny pro potah letounu, ale i díky motoru Sakae 11 firmy Nakajima. Během letových testů bylo nutno řešit praskání potahu křídla při přetížení i ovládání křidélek při manévrech ve vysokých rychlostech. Nová stíhačka měla silnou výzbroj dvou kanónů a dvou kulometů, extrémně dlouhý dolet (přes 1800 km) a výbornou manévrovatelnost. Její maximální rychlost byla 533 km/h ve výšce 4550 m. Postrádala však pancéřování a další ochranné prvky a nepřekročitelná rychlost činila pouze 600 km/h.

Nový letoun byl do výzbroje zařazen v roce 1940 s motorem Sakae 12 o výkonu 691 kW (940 k) a dostal oficiální označení Rei shiki Kanjō sentōki (palubní stíhačka typ nula), přičemž „nula“ byla odvozena od roku 2600 (1940) japonského kalendáře. Japonští piloti ji obvykle zkráceně nazývali „Rei-Sen“. Odtud je také odvozen název Zero, často používaný spojeneckými letci namísto oficiálního kódového označení, kterým bylo mužské jméno Zeke. V rámci systému označování letounů japonského námořnictva dostal nový stroj typové označení A6M, přičemž A6 znamenalo, že se jedná o šestý typ palubní stíhačky zařazený do služby a M bylo zkratkou pro název firmy Mitsubishi.

První bojově nasazenou verzí se stala A6M2 Model 11. Jednalo se stíhací letoun určený pro pozemní základny, proto neměl sklopné konce křídla, přistávací hák a rovněž nebyl vybaven směrovou anténou a souvisejícím radiovybavením. Firma Mitsubishi vyrobila od prosince 1939 do listopadu 1940 celkem 65 kusů této verze. V průběhu výroby a na základě zkušeností bojových jednotek docházelo k malým úpravám a tři stroje Model 11 byly použity pro změny související s plánovaným využitím Zer pro službu na letadlových lodích.

Zera Model 11 byla úspěšně nasazena na čínském bojišti od léta 1940 do září 1941 a zásadně změnila poměr sil v tamní letecké válce. Spojenci ale zprávy z Číny až do 7. prosince 1941 podceňovali.

Během roku 1941 došlo k modifikacím, ze kterých vzešel Model 21. Bylo provedeno několik změn konstrukce, z nichž nejviditelnějšími byly přistávací hák a sklopné konce křídla, umožňující snadnější manipulaci na palubě letadlových lodí. S takto upravenými letouny vstoupilo Japonsko do války s USA a dalšími západními státy. Ve službě na letadlových lodích vydržela tato raná verze Zera až do konce roku 1944. Po čtyřech letech války v Pacifiku byla „jednadvacítká“ stále strojem, který od útoku na Pearl Harbor čelil v nezměněné podobě daleko modernějším letounům protivníka. Většina Zer však od roku 1943 až do konce války bojovala z pozemních základen. Zkrácené rozpětí (Model 32 a 52) nebo sklopné koncové oblouky křídla (Model 21 a 22) a přistávací hák byly tedy zbytečné.

Tato stavebnice: cvičné Zero A6M2-K

Na návrhu dvoumístného cvičného stroje, který vycházel ze stíhacího palubního letounu A6M2 Model 21, pracoval 21. námořní letecký arsenál na základně Ōmura od roku 1942 a prototyp byl dokončen v listopadu 1942. Letoun dostal označení A6M2-K Model 11. Z křídla byly kvůli odlehčení odstraněny kanóny a někteří autoři uvádějí, že v letounu byl ponechán jen pravý kulomet, zatímco jiní zmiňují výzbroj dvěma kulometry. Přední kokpit pro pilotního žáka nebyl vybaven překrytem kabiny a na bocích měl sklopná dvířka. Na potahu zadní části trupu byly přidány dva konstrukční prvky kvůli zlepšení stability. Výroba A6M2-K v 21. námořním leteckém arsenálu začala v lednu 1943 na základě komponentů firem Mitsubishi a především firmy Nakajima. Celkem jich zde bylo do července 1945 vyrobeno 218. Výroba A6M2-K probíhala také ve firmě Hitachi, která jich od května 1944 do července 1945 dodala 279.

Na základě předpisu ze září 1942 byly cvičné letouny natřeny žluto-oranžovou barvou na všech plochách. Z tohoto důvodu dostaly výsostné znaky na spodních plochách bílý lem. V červenci 1943 byl vydán předpis, který mimo jiné nařizoval, aby byly cvičné letouny, které jsou nasazeny do bojových akcí, nebo mají základny v oblasti, kde operuje nepřítel, kamuflovány jako bojové stroje. V praxi to vedlo ke změně zbarvení již vyrobených cvičných A6M2-K, přičemž spodní plochy byly obvykle ponechány v nátěru žluto-oranžovou barvou. Ke konci války jsou zdokumentovány letouny, které mají na spodních plochách nátěr šedou barvou, nebo jsou dokonce spodní plochy ponechány bez nátěru.

Při výrobě dvoumístných Zer docházelo k improvizacím, takže jsou zdokumentovány i stroje A6M2-K, které mají křídlo z letounu A6M5. Letouny A6M2-K nebyly používány jen k výcviku, ale také k vlečení terčů. Jejich letové vlastnosti se údajně příliš nelišily od jednomístných strojů.

V únoru 1945 dostala Tsukuba Kōkūtai rozkaz zformovat jednotky Kamikaze. Stejný rozkaz obdržely i další jednotky vybavené dvoumístnými Zery, především Yatabe, Kasumigaura a Genzan (II) Kōkūtai. V závěru války se připravovala výroba dvoumístných Zer na základu stíhacího letounu A6M5, letoun nesl označení A6M5-K Model 22 a firma Hitachi do konce války postavila prototypy a sedm kusů.

Carefully read instruction sheet before assembling. When you use glue or paint, do not use near open flame and use in well ventilated room. Keep out of reach of small children. Children must not be allowed to suck any part, or pull vinyl bag over the head.

Před započítím stavby si pečlivě prostudujte stavební návod. Při používání barev a lepidel pracujte v dobře větrané místnosti. Lepidla ani barvy nepoužívejte v blízkosti otevřeného ohně. Model není určen malým dětem, mohlo by dojít k požití drobných dílů.

INSTRUCTION SIGNS

*

INSTR. SYMBOL

*

INSTRUKTION SINNBILDEN

*

SYMBOL

*

記号の説明

OPTIONAL
VOLBA

BEND
OHNOUT

SAND
BROUSIT

OPEN HOLE
VYVRTAT OTVOR

SYMETRICAL ASSEMBLY
SYMETRICKÁ MONTÁŽ

REMOVE
ODRÍZNOUT

REVERSE SIDE
OTOČIT

APPLY EDUARD MASK
AND PAINT
POUŽÍT EDUARD MASK
NABARVIT

PLEASE CHECK THE LATEST VERSION OF THE INSTRUCTIONS ON www.eduard.com

PARTS

*

DÍLY

*

TEILE

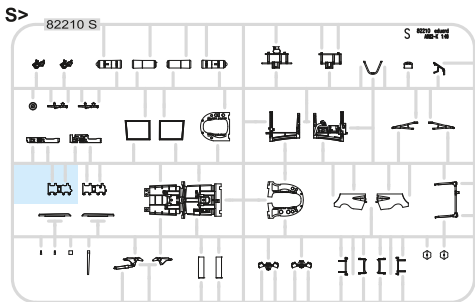
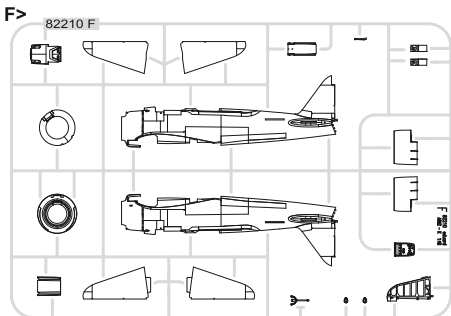
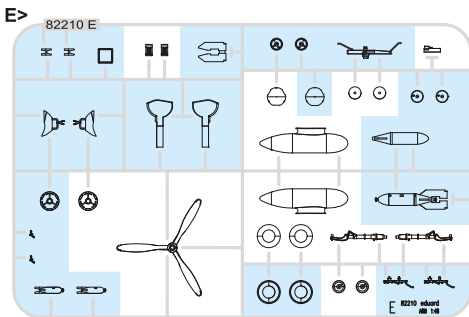
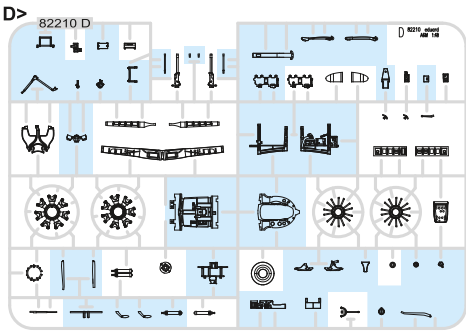
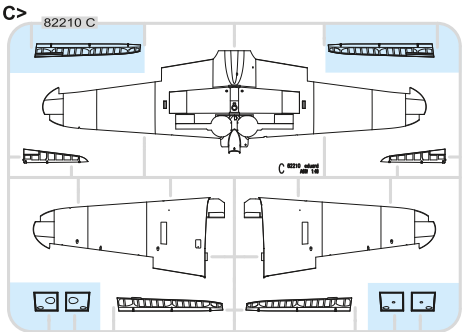
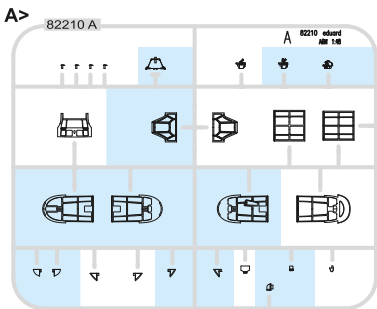
*

PIÈCES

*

部品

PLASTIC PARTS

-Parts not for use. -Teile werden nicht verwendet. -Pièces à ne pas utiliser. -Tyto díly nepoužívejte při stavbě. - 使用しない部品

COLOURS

*

BARVY

*

FARBEN

*

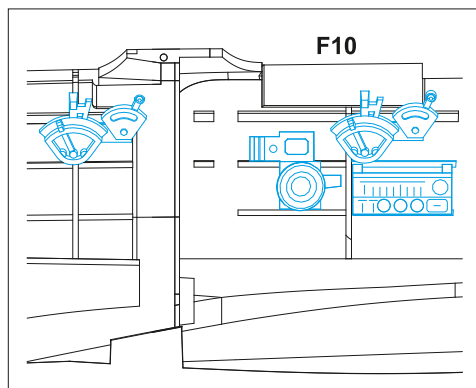
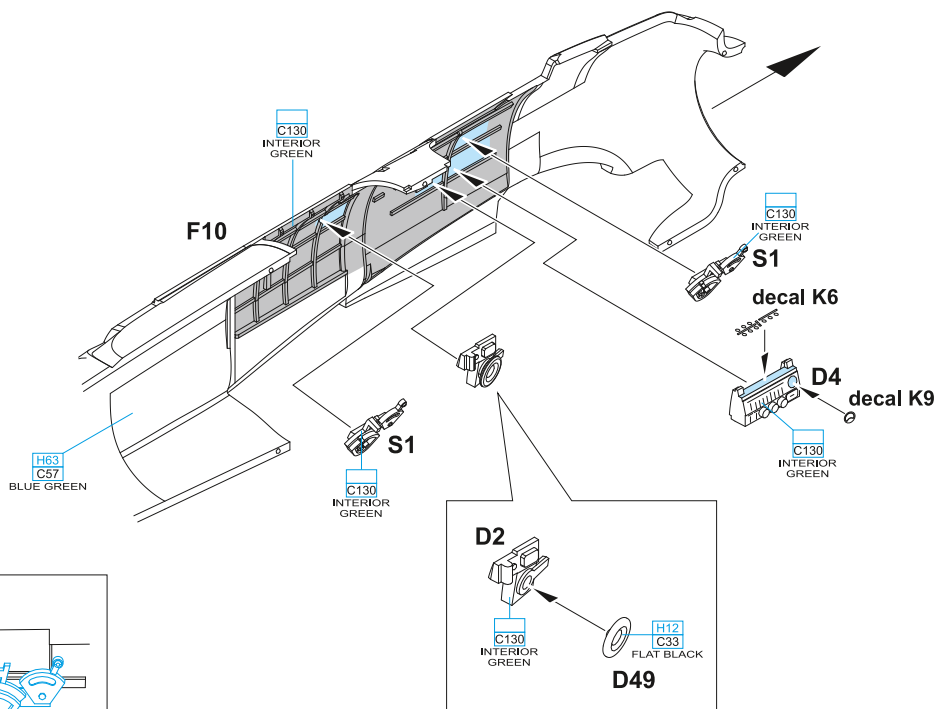
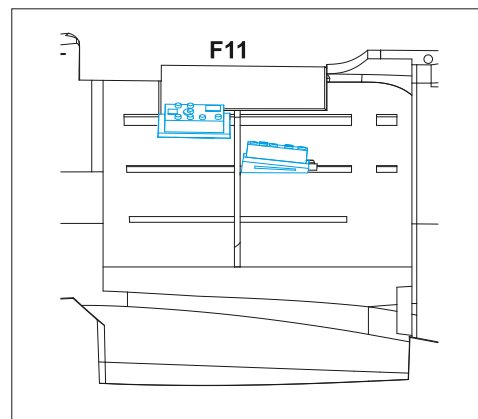
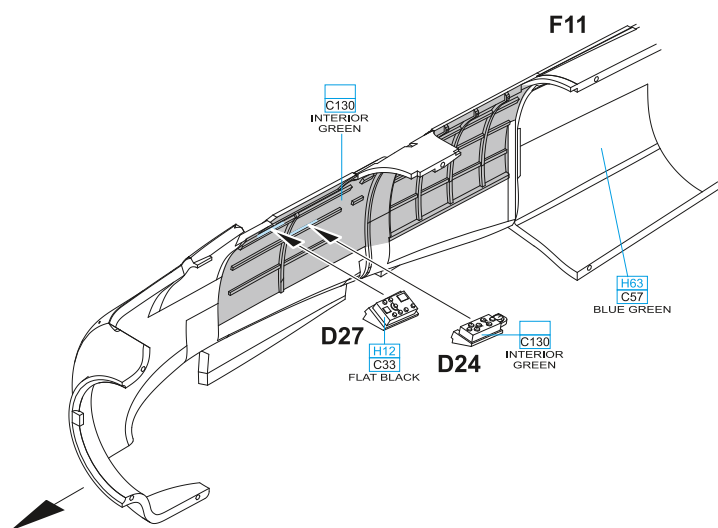
PEINTURE

*

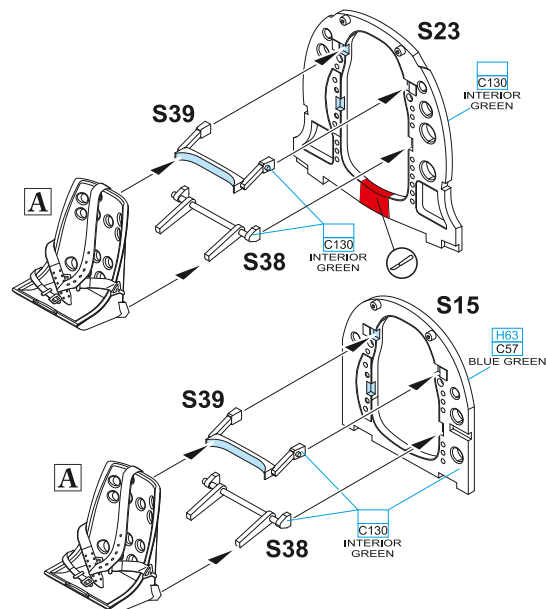
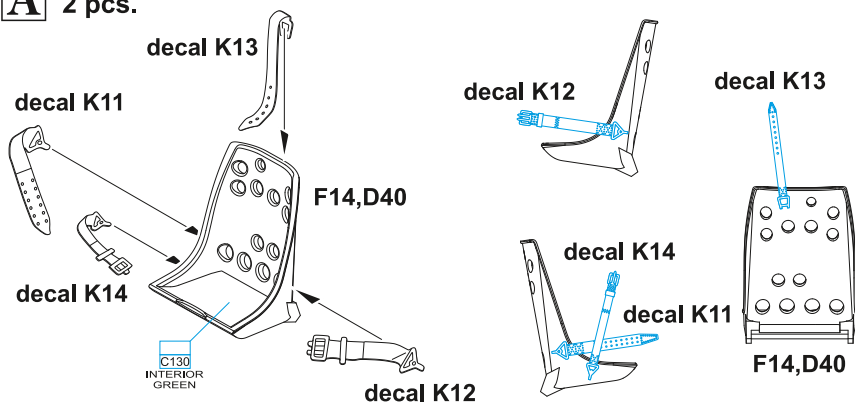
色

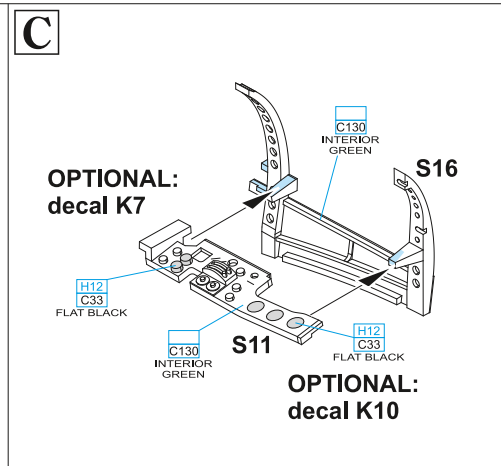
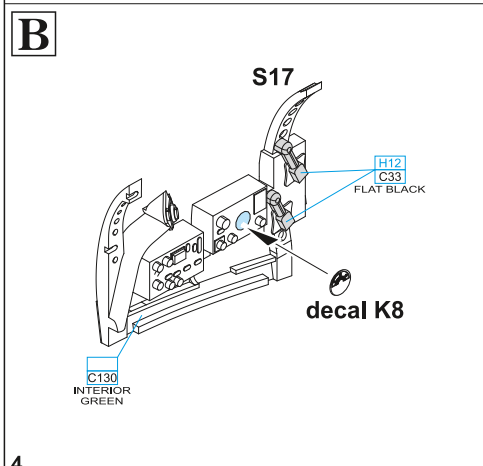
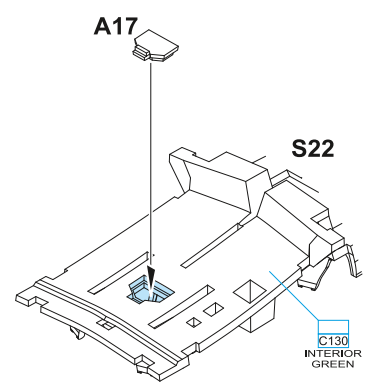
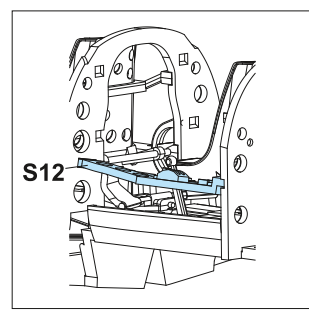
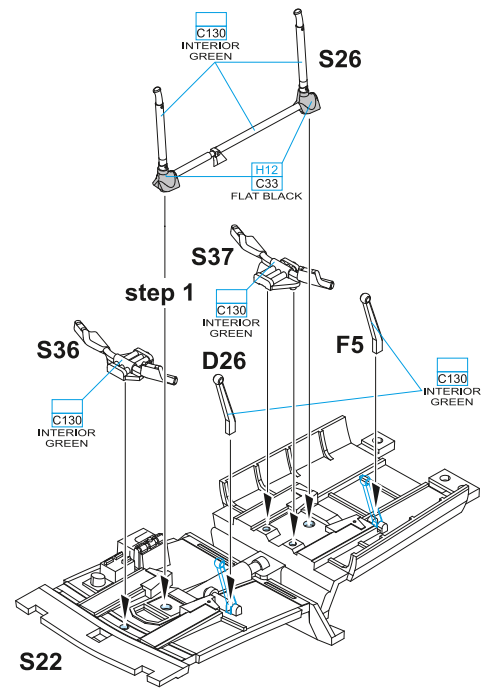
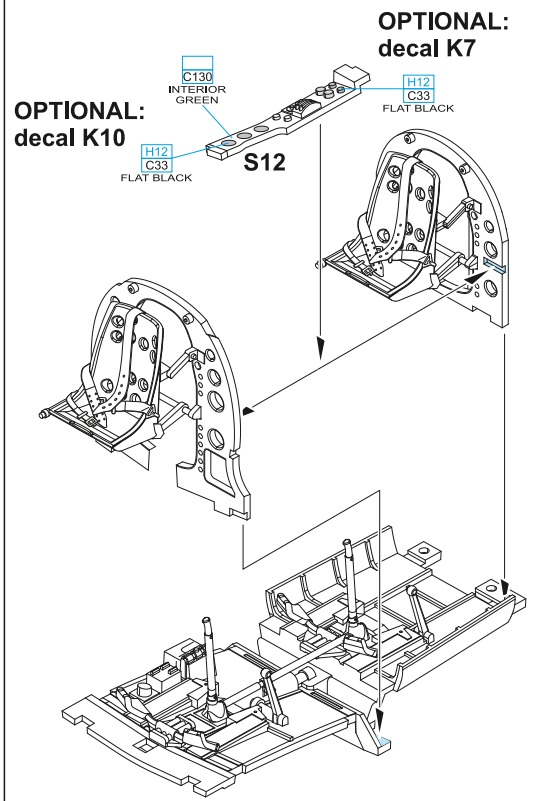
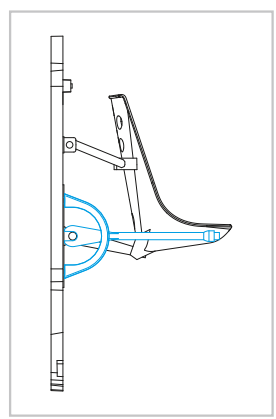
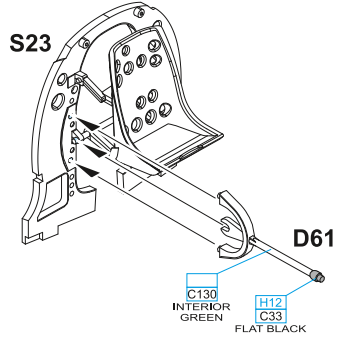
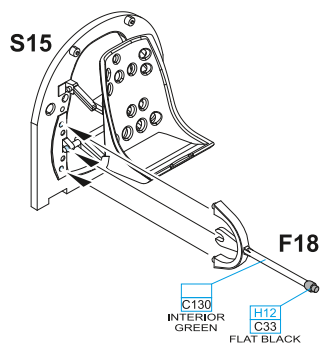
GSI Creos (GUNZE)		
AQUEOUS	Mr.COLOR	
H1	C1	WHITE
H2	C2	BLACK
H8	C8	SILVER
H11	C62	FLAT WHITE
H12	C33	FLAT BLACK
H24	C58	ORANGE YELLOW
H63	C57	METALLIC BLUE GREEN
H76	C61	BURNT IRON
H77	C137	TIRE BLACK
H90	C47	CLEAR RED
H93	C50	CLEAR BLUE
H324	C324	LIGHT GRAY

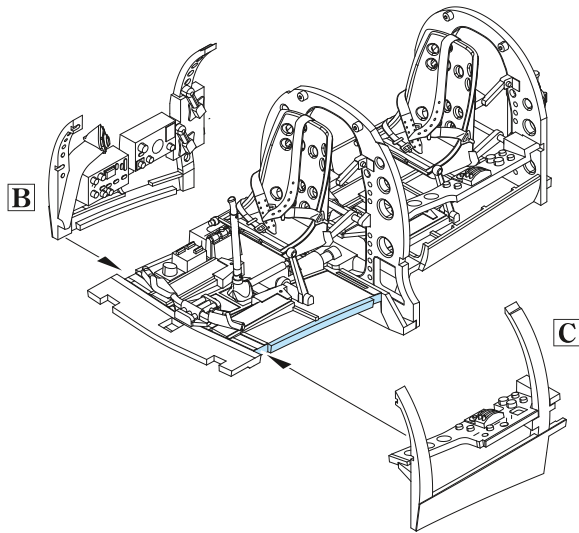
GSI Creos (GUNZE)		
AQUEOUS	Mr.COLOR	
H413	C113	RLM04 YELLOW
H417	C117	LIGHT BLUE
	C15	DARK GREEN
	C125	COWLING COLOR
	C128	GRAY GREEN
	C130	INTERIOR GREEN
	C131	RED BROWN
Mr.COLOR SUPER METALLIC		
SM201		SUPER FINE SILVER
SM212		ALUMINIUM

A 2 pcs.

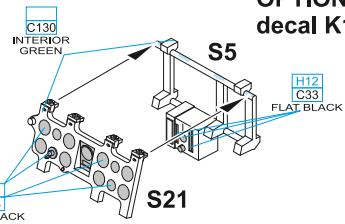

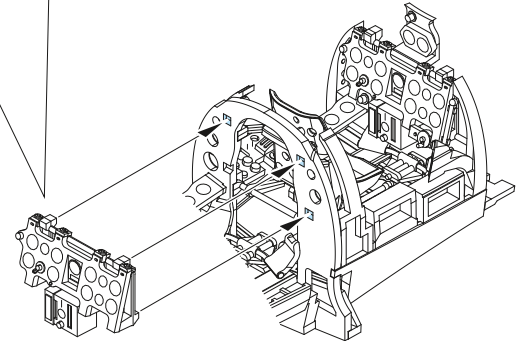

Rear cockpit

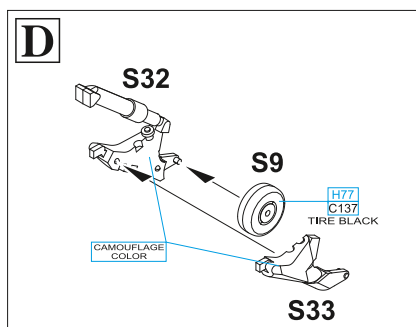
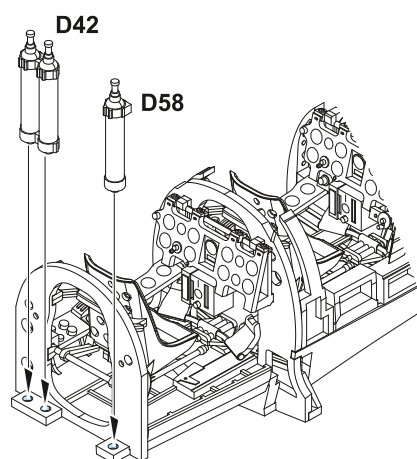
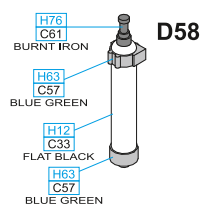
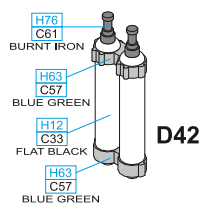
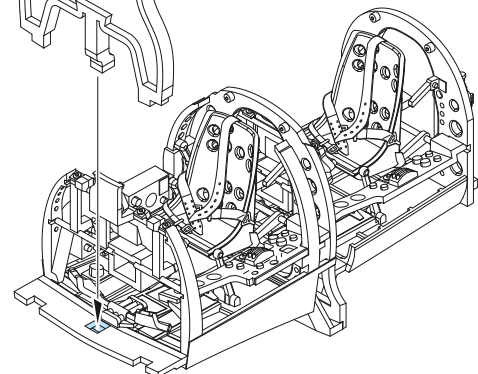
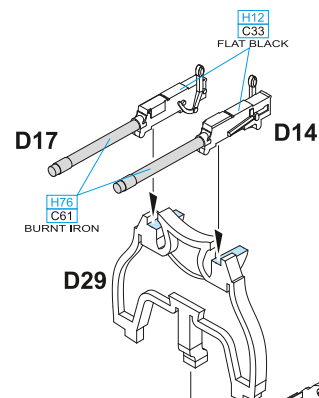
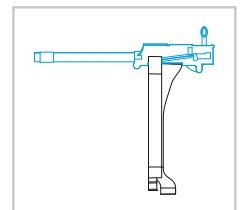
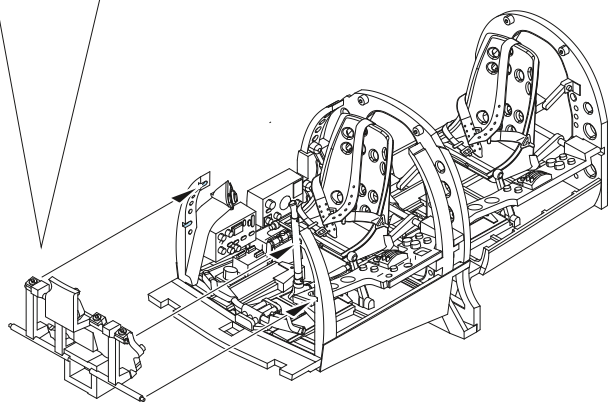
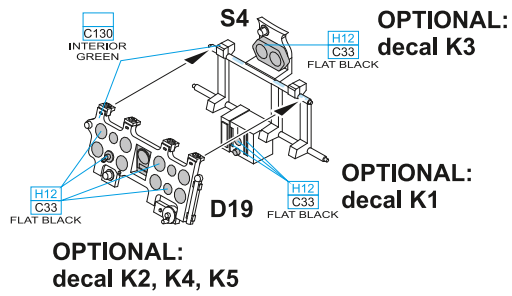
**OPTIONAL:
decal K1**

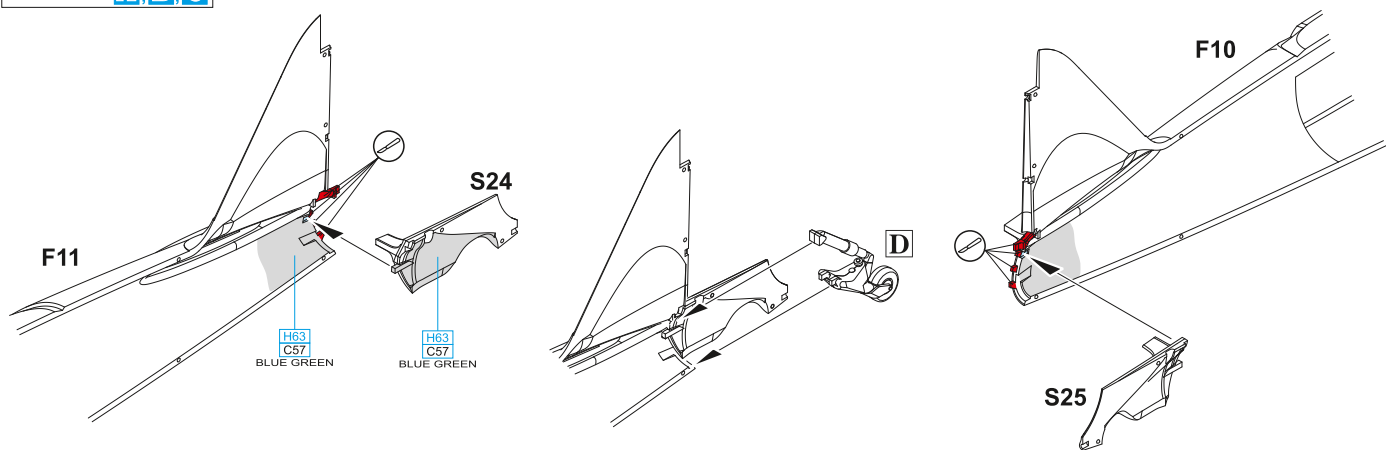
**OPTIONAL:
decal K2, K4, K5**

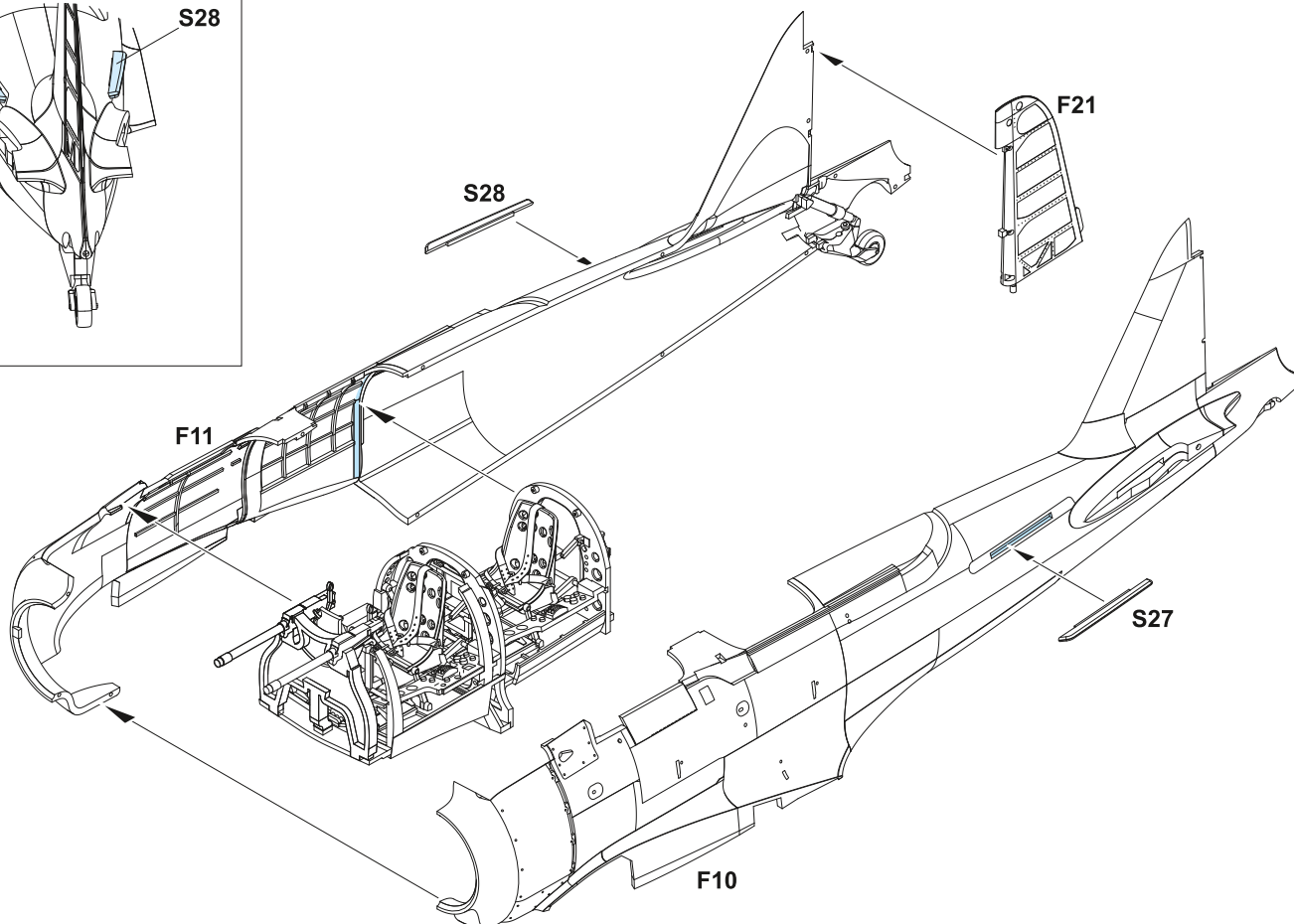
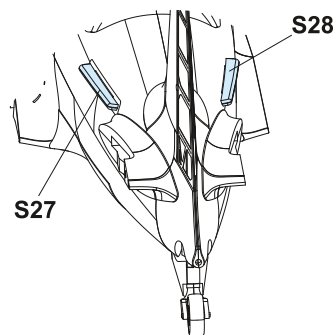
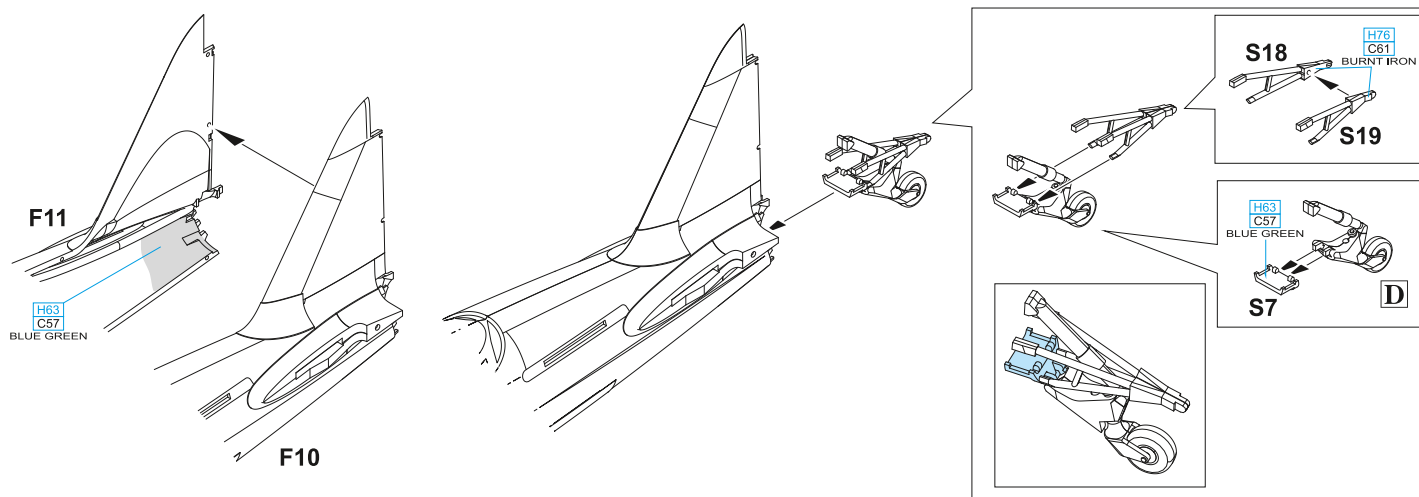
Front cockpit

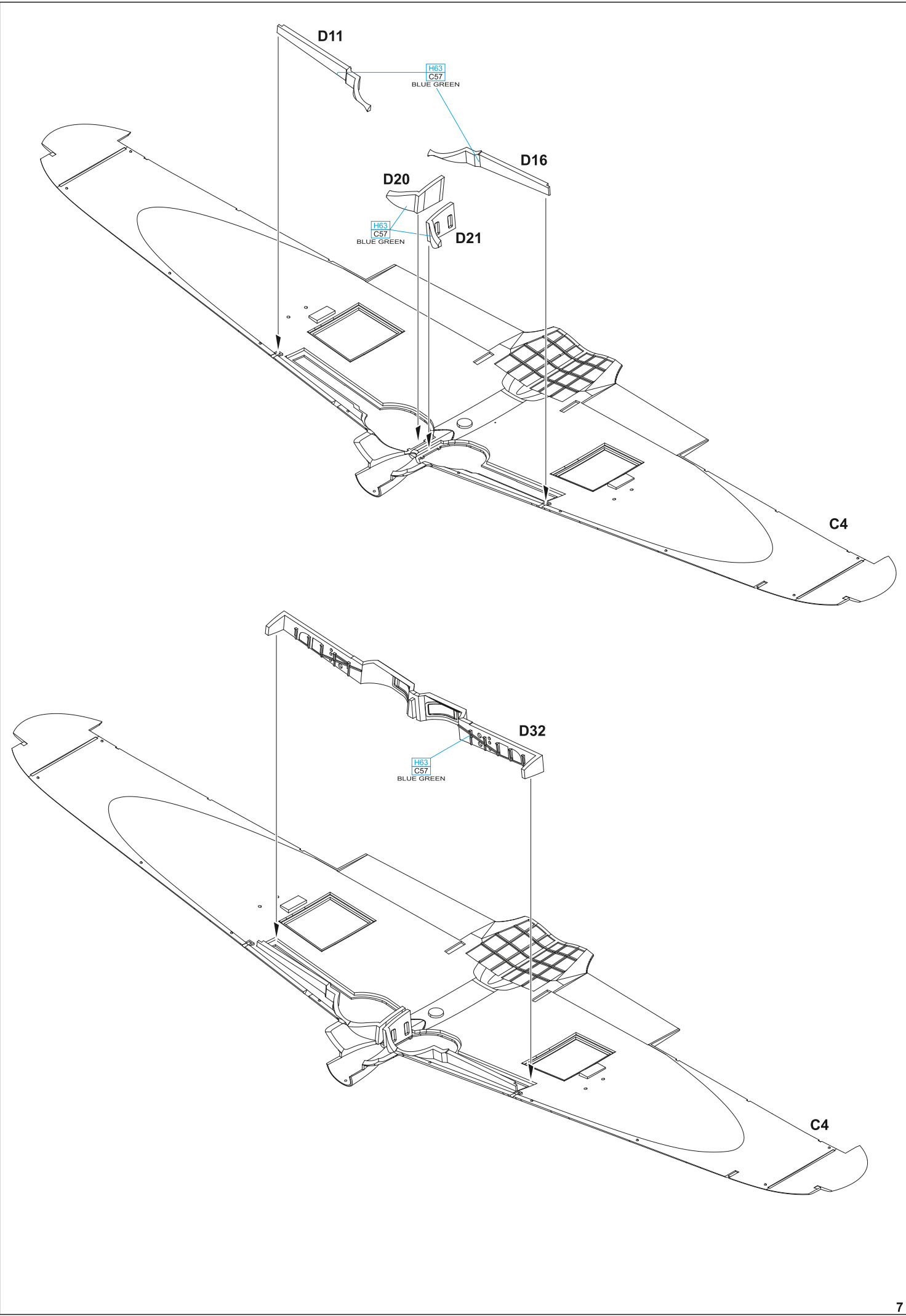

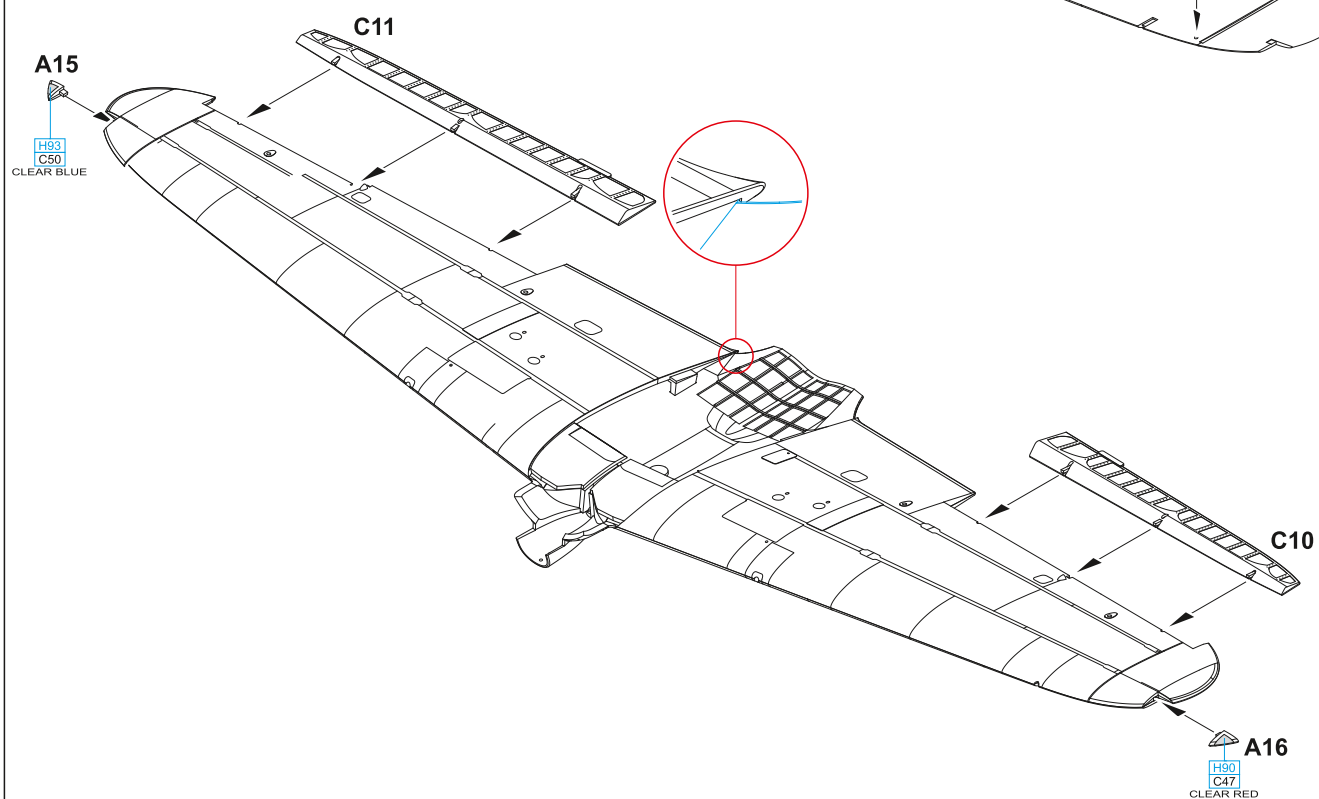
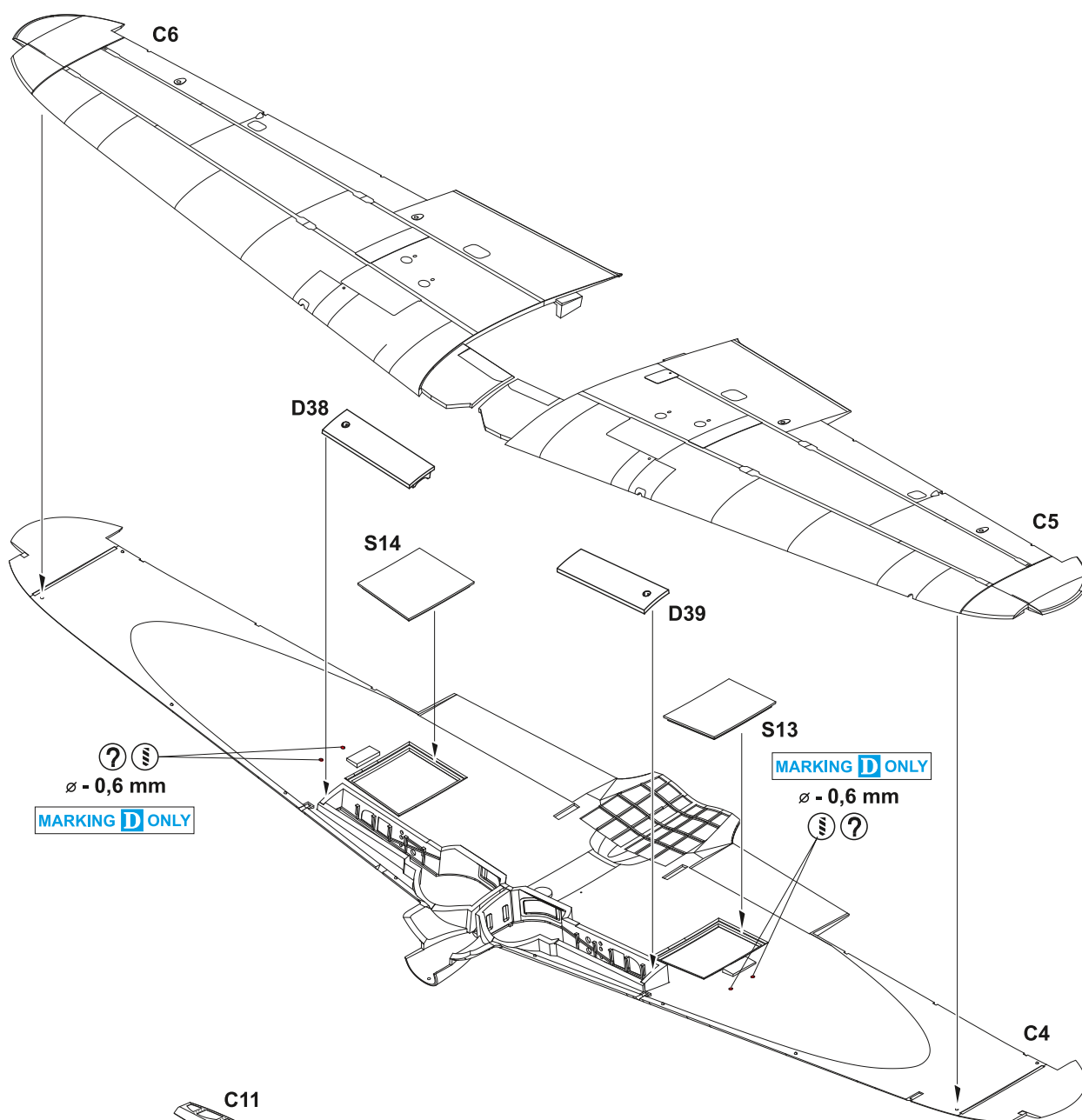
MARKINGS A, B, C

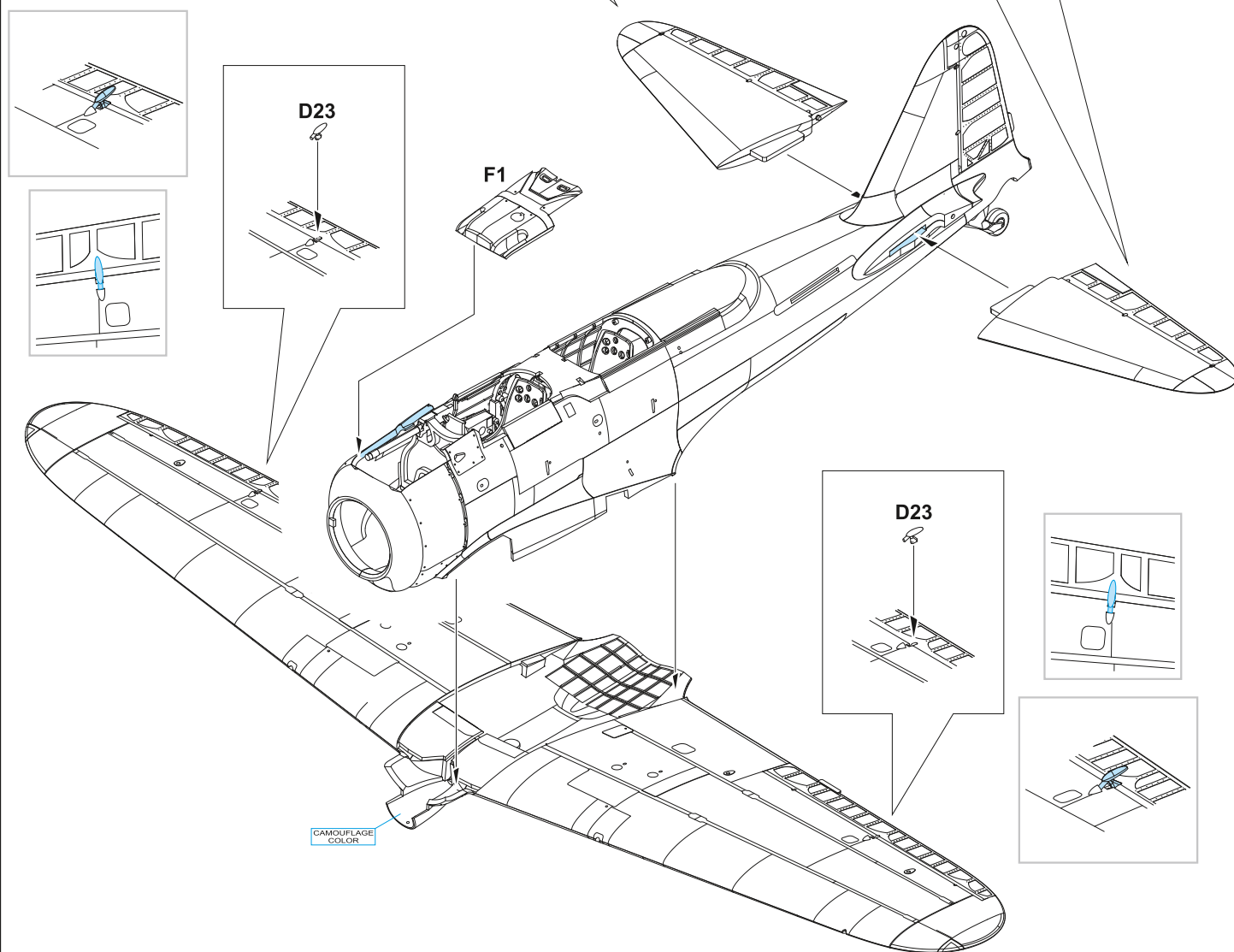
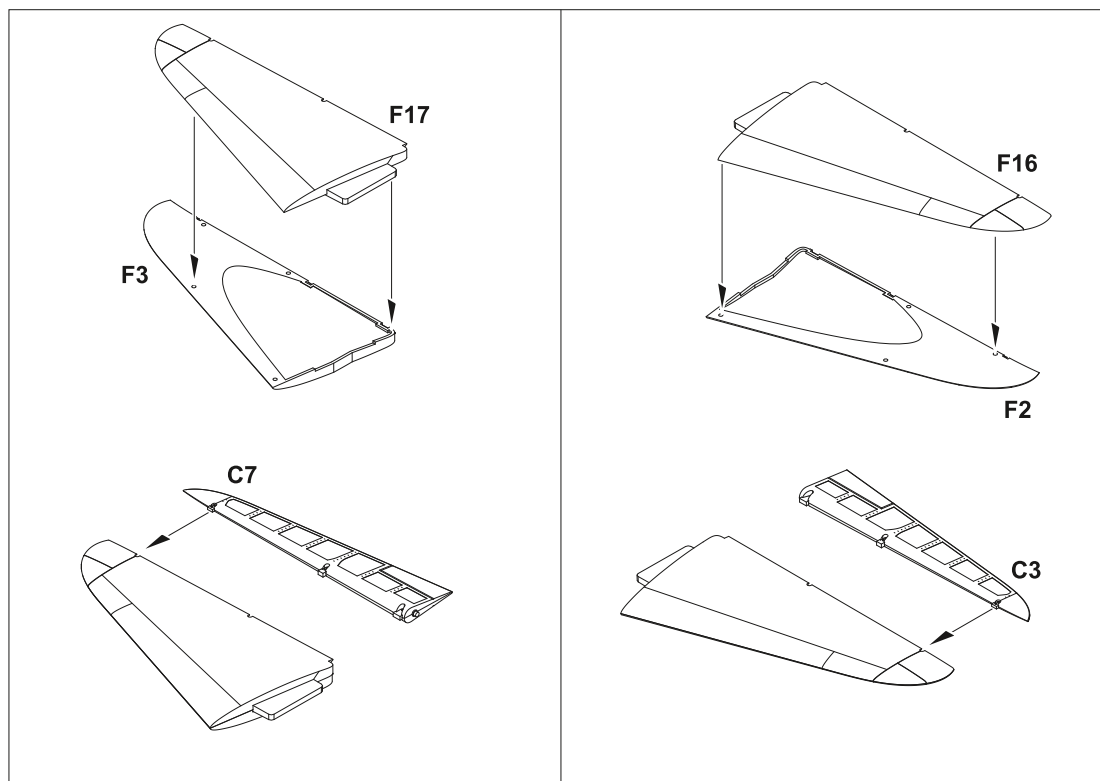

MARKING D

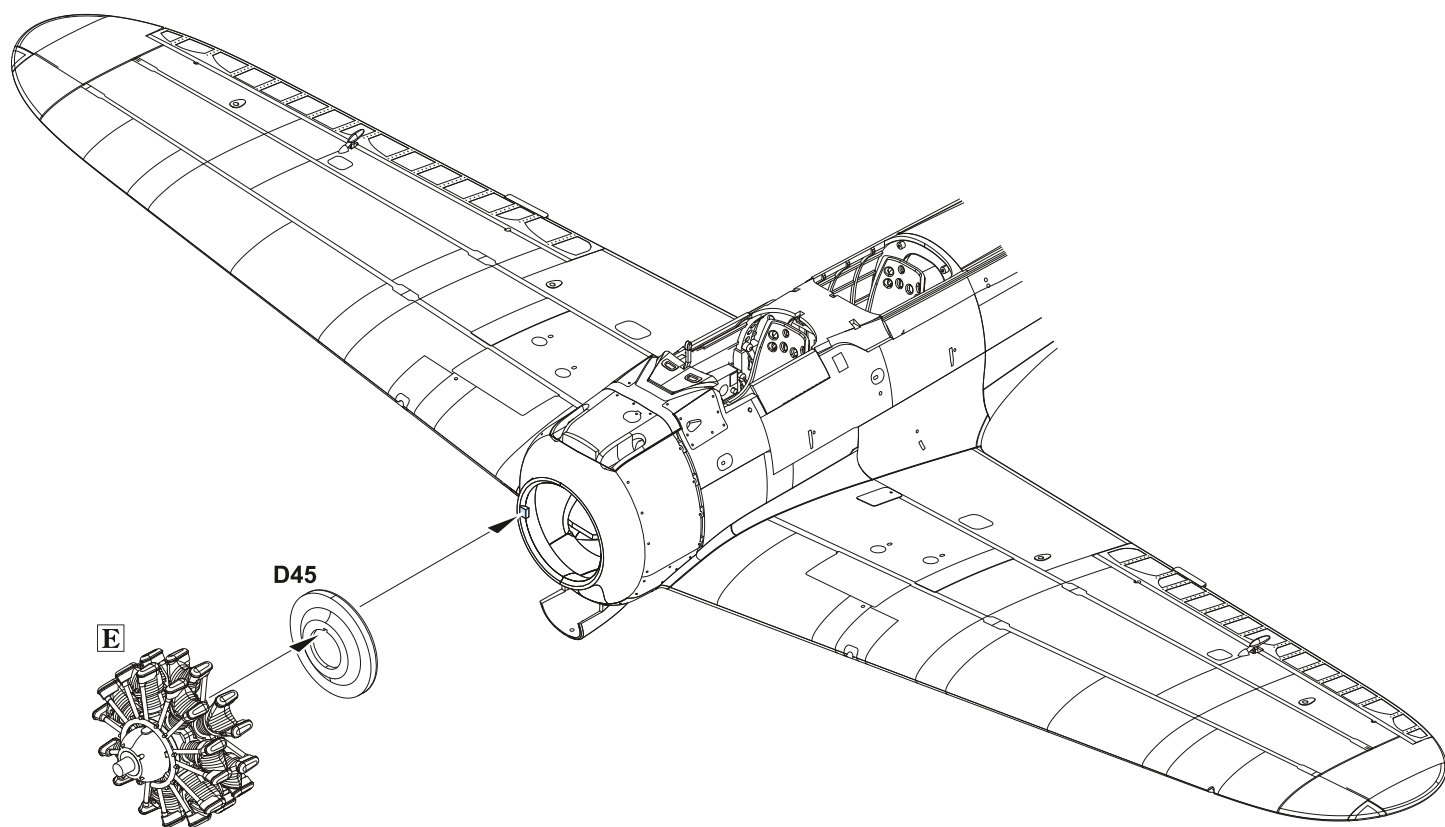
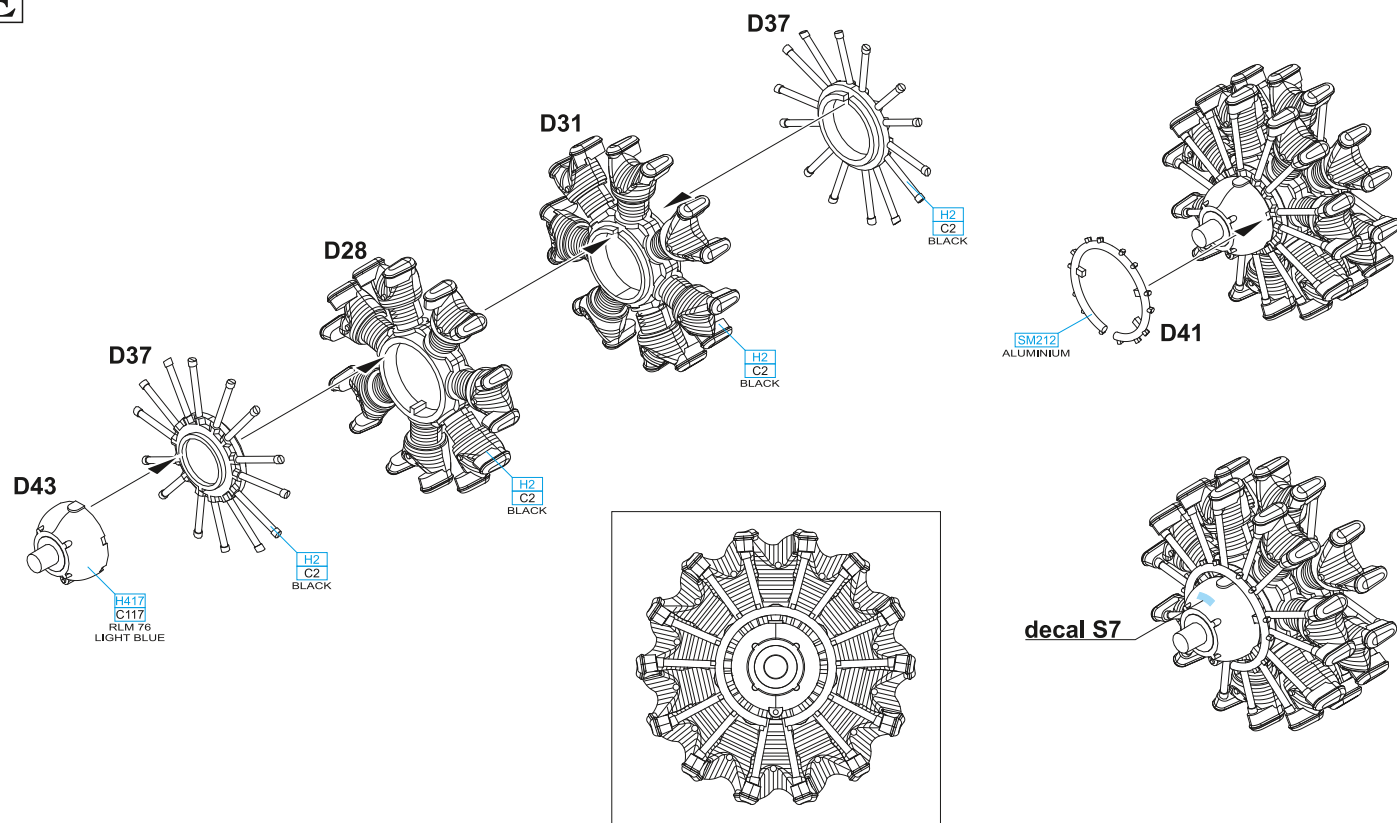

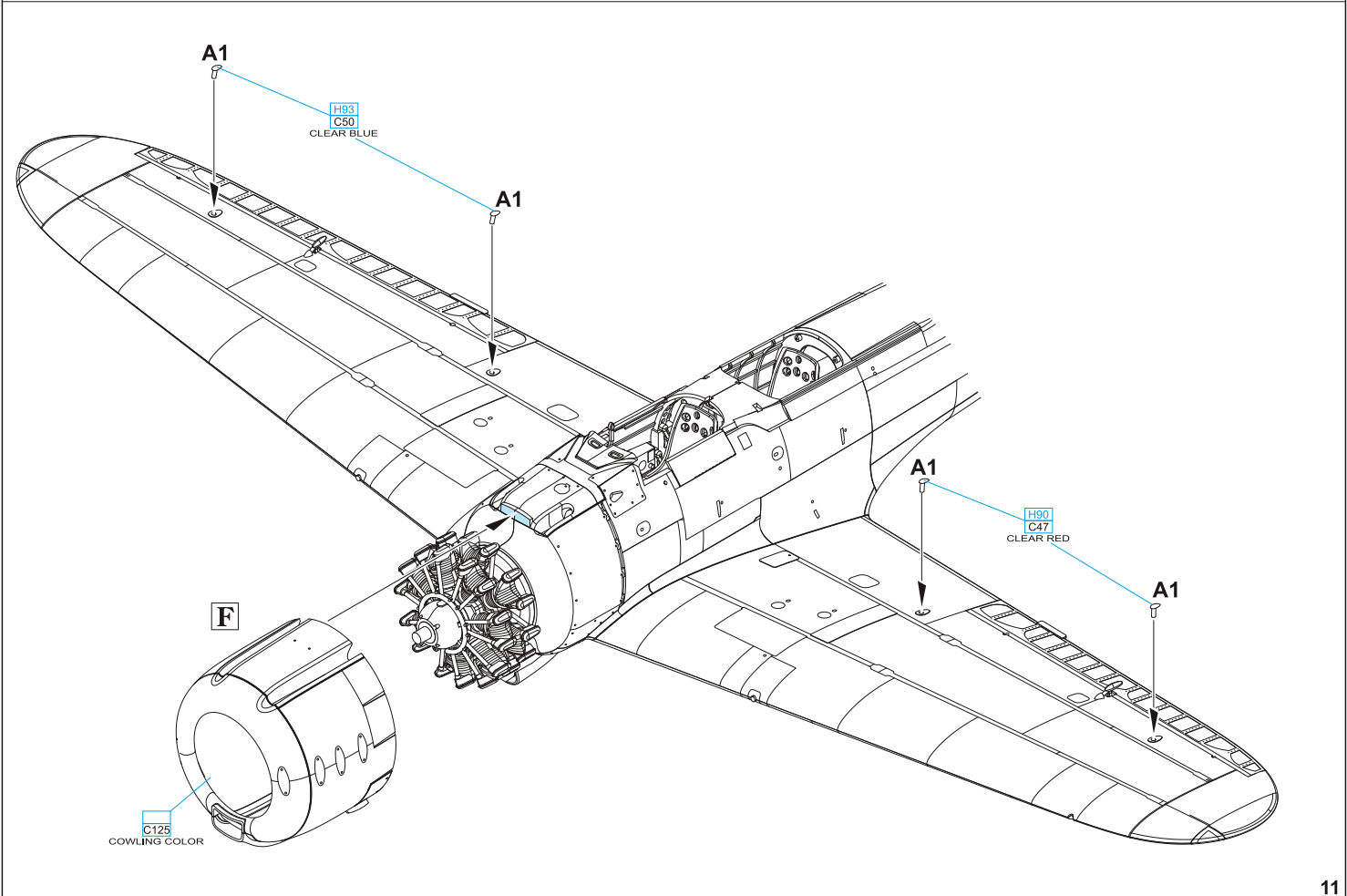
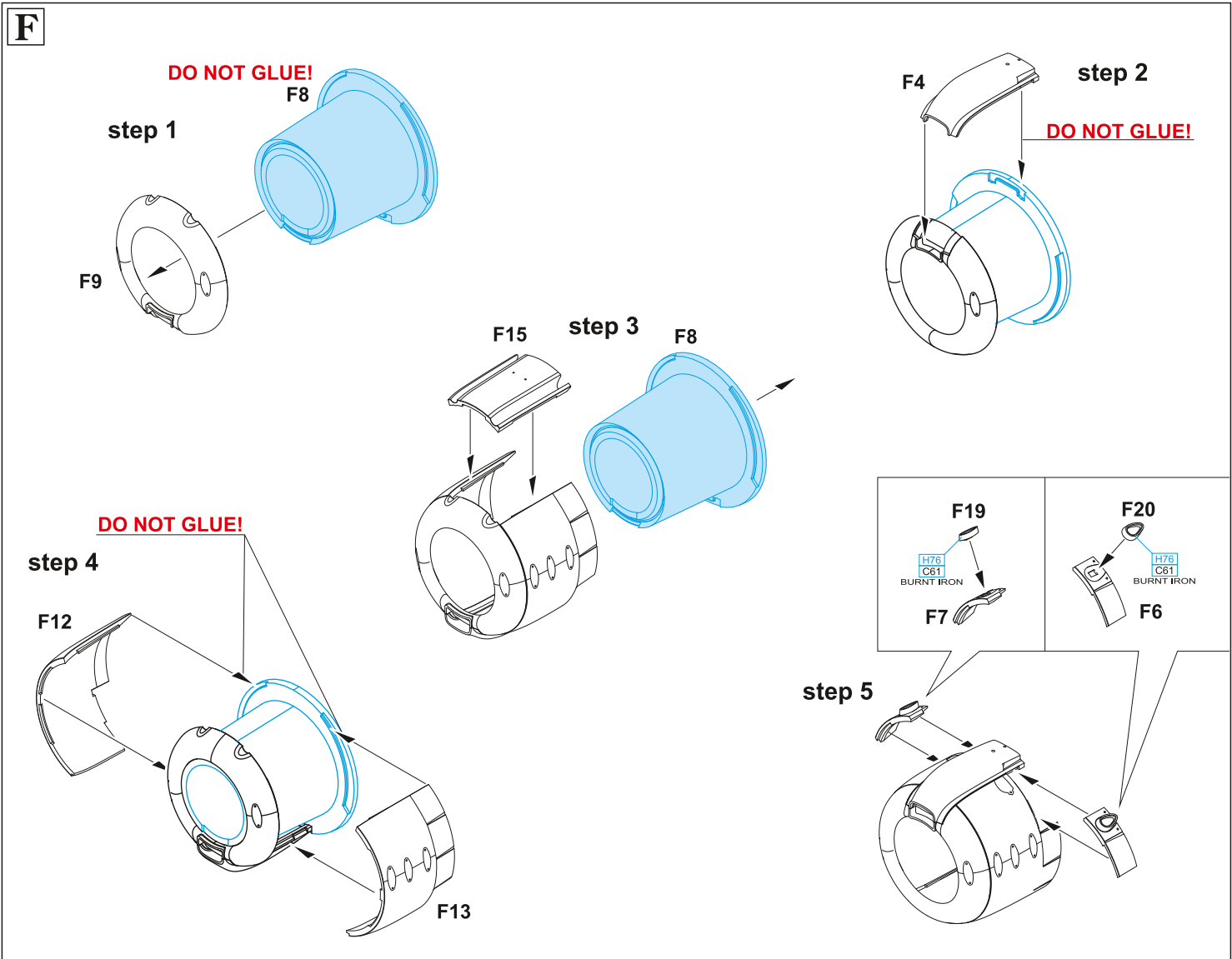

E

1

=

ORANGE YELLOW

H24

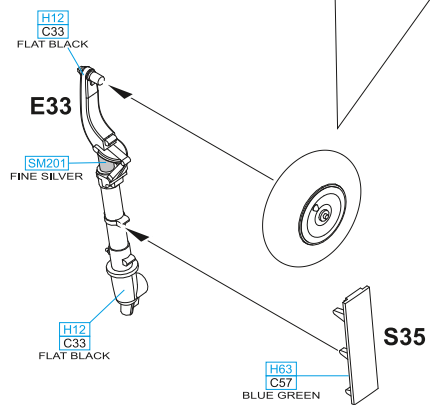
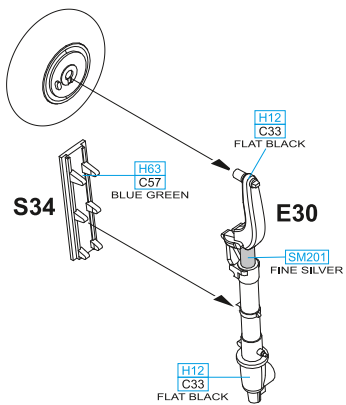
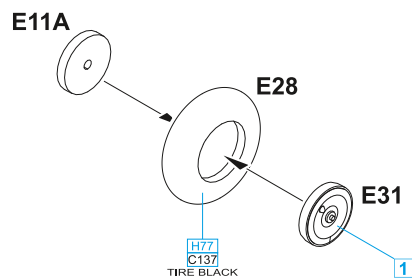
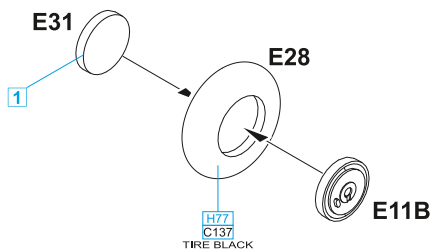
C58

- MARKINGS B,C

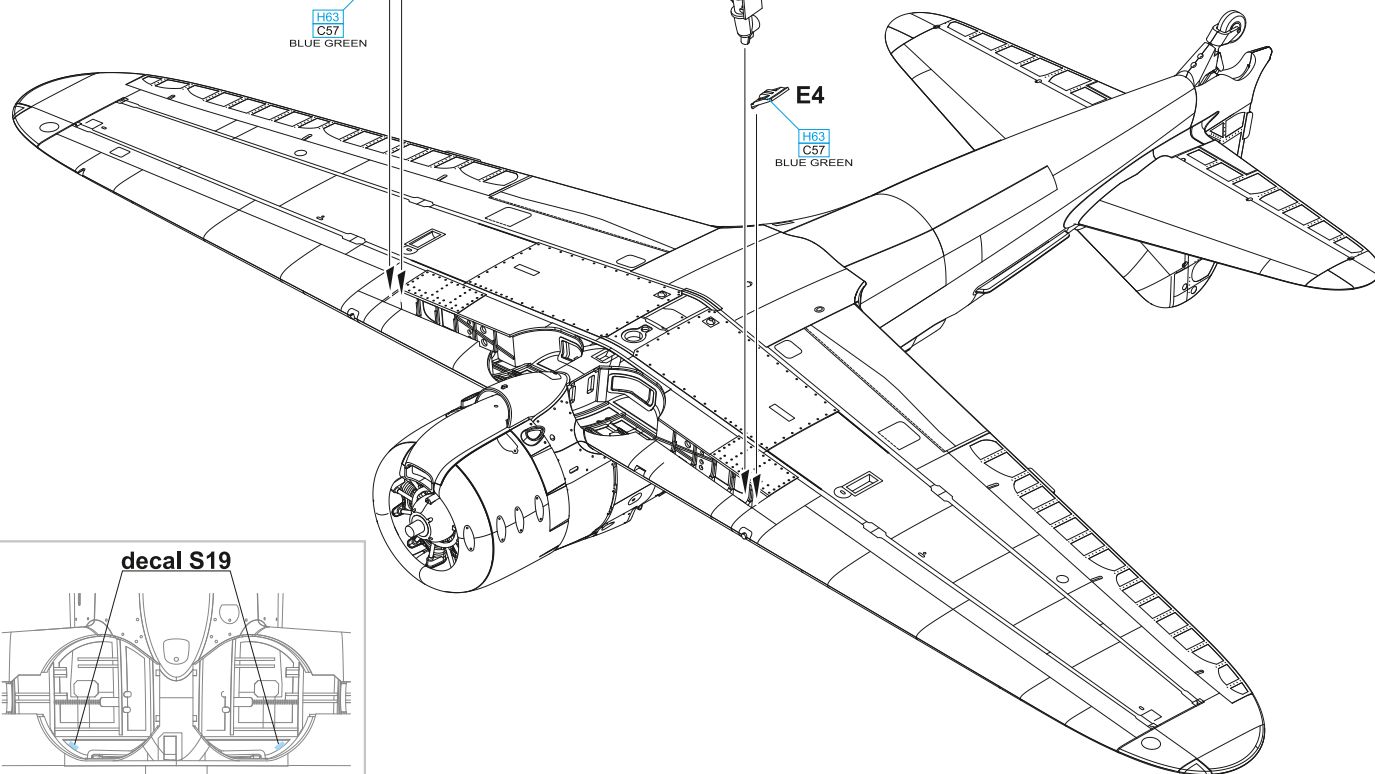
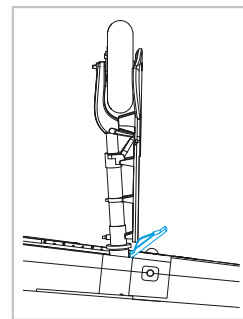
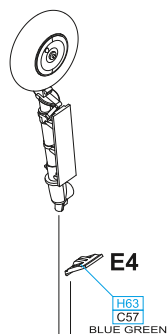
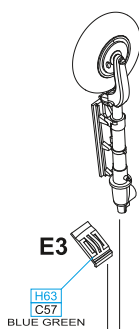
SM212

ALUMINIUM

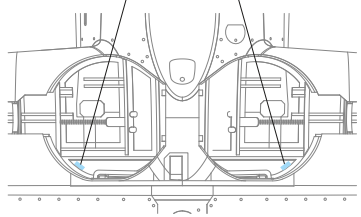
- MARKINGS A,D

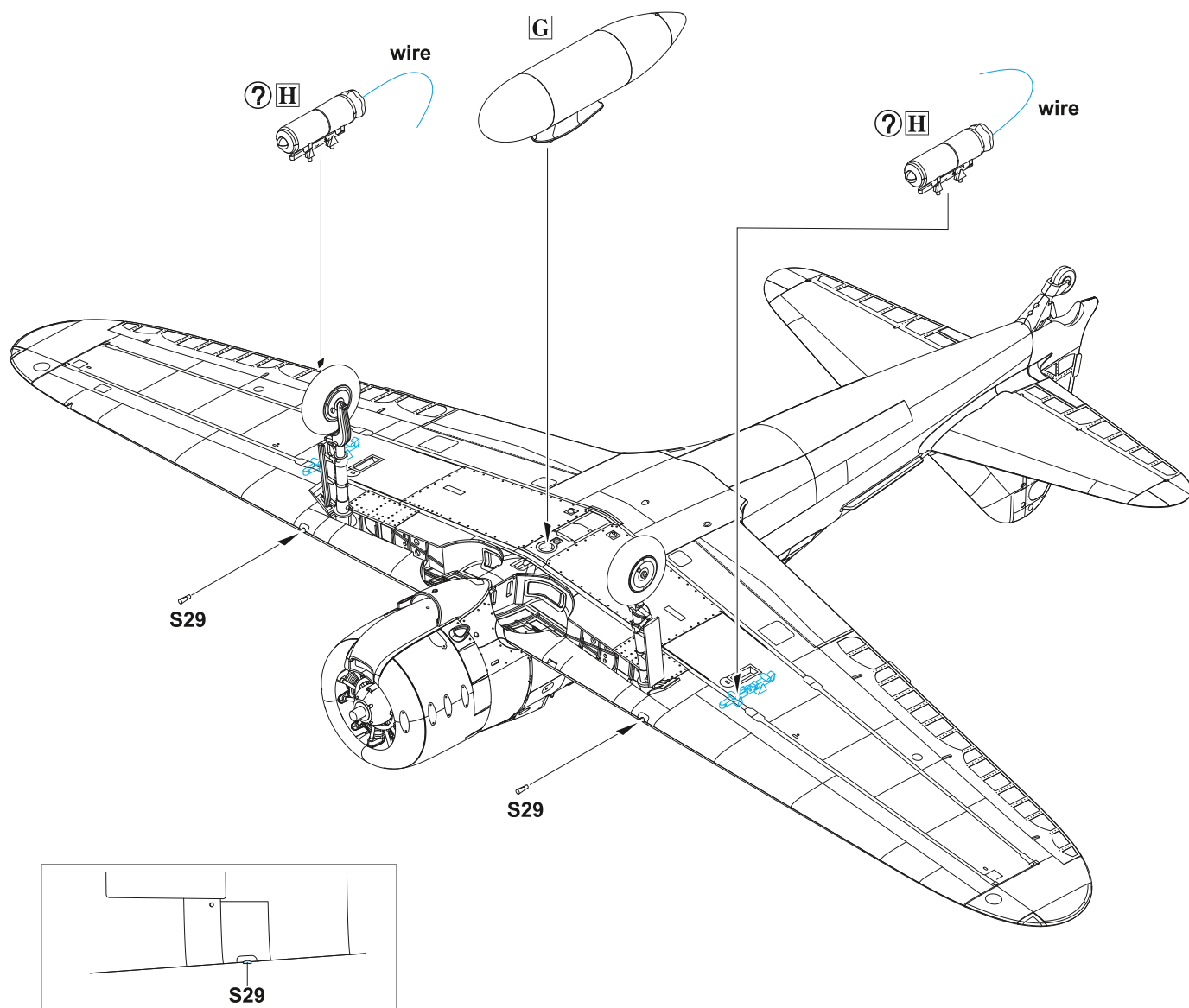
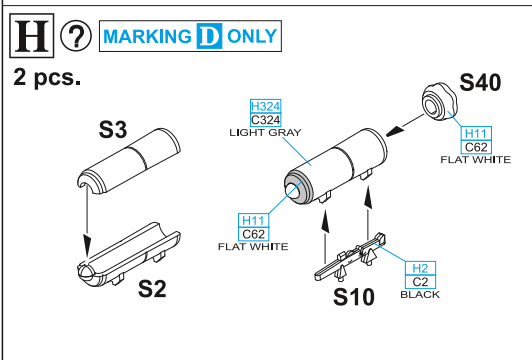
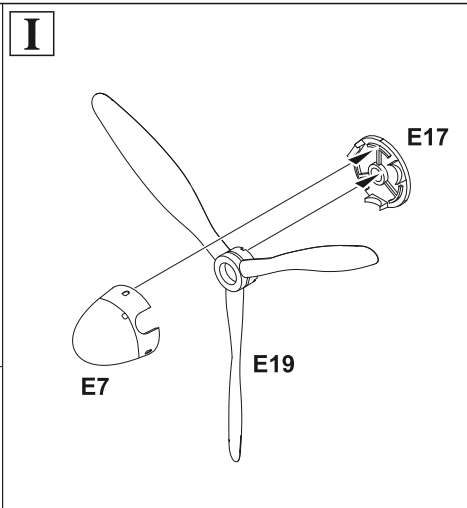
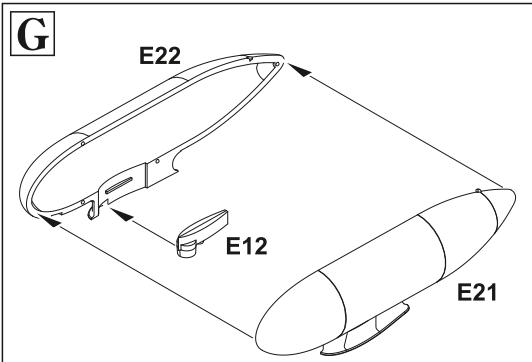

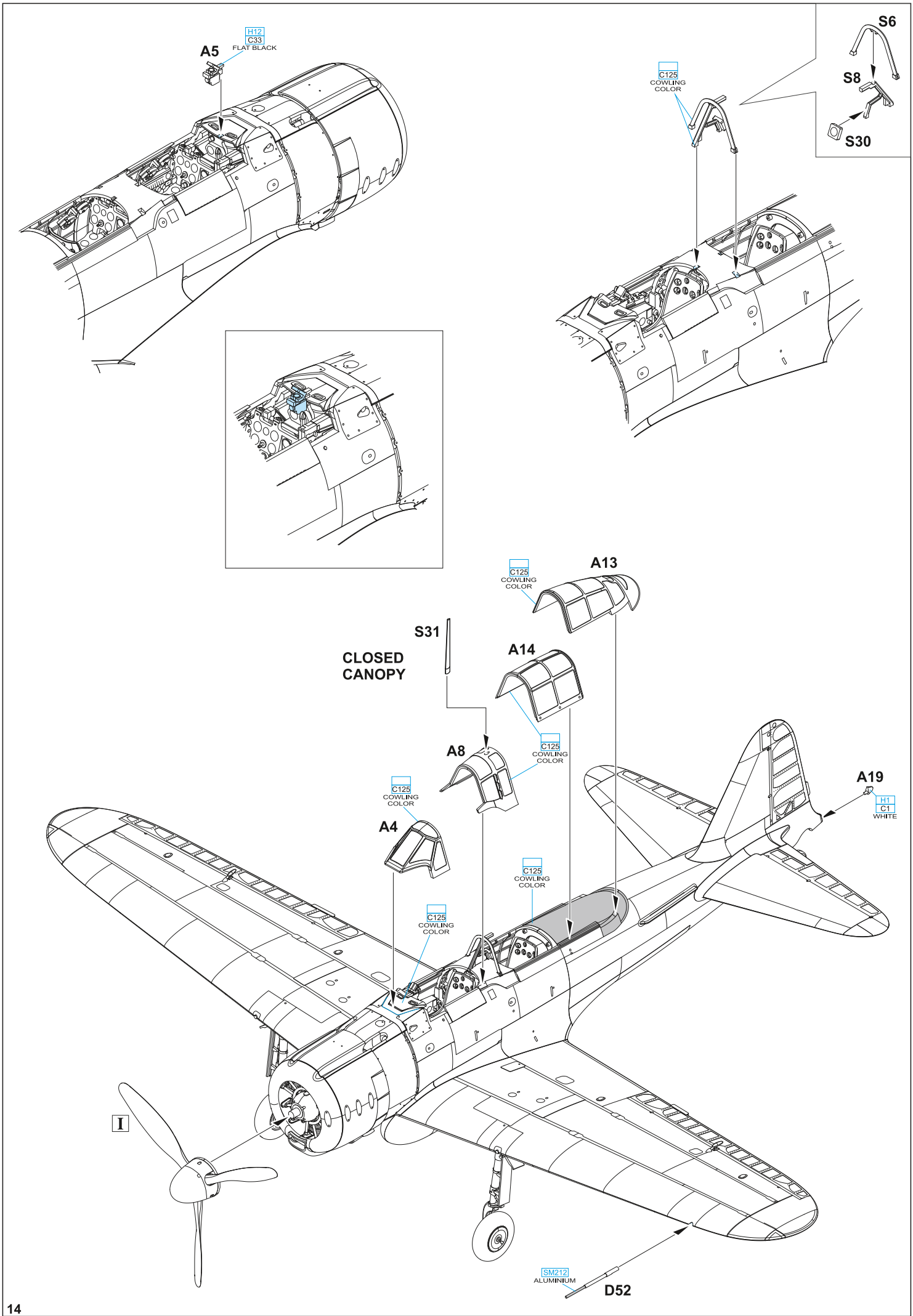
FRONT VIEW

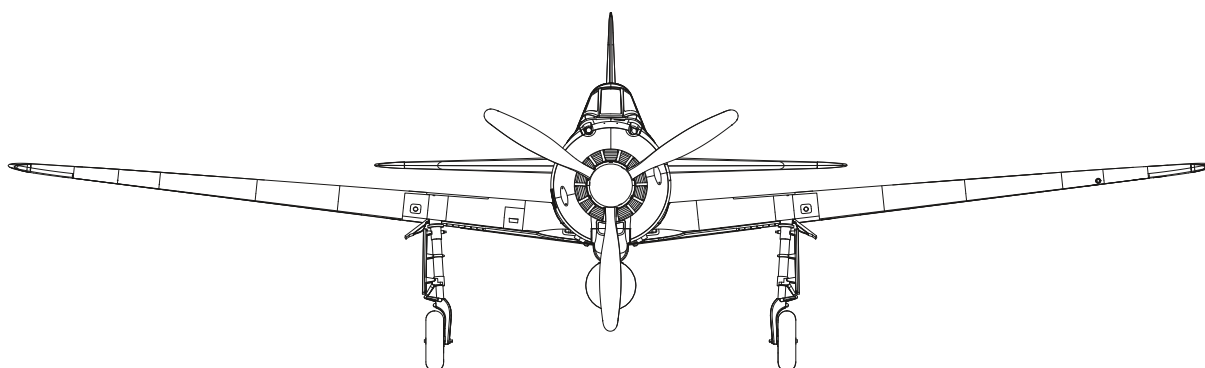
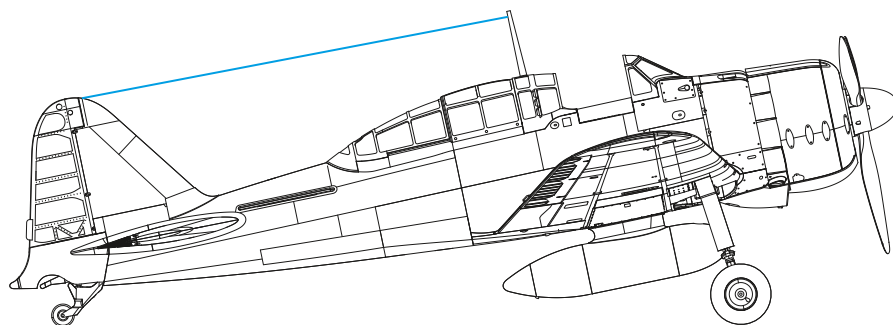
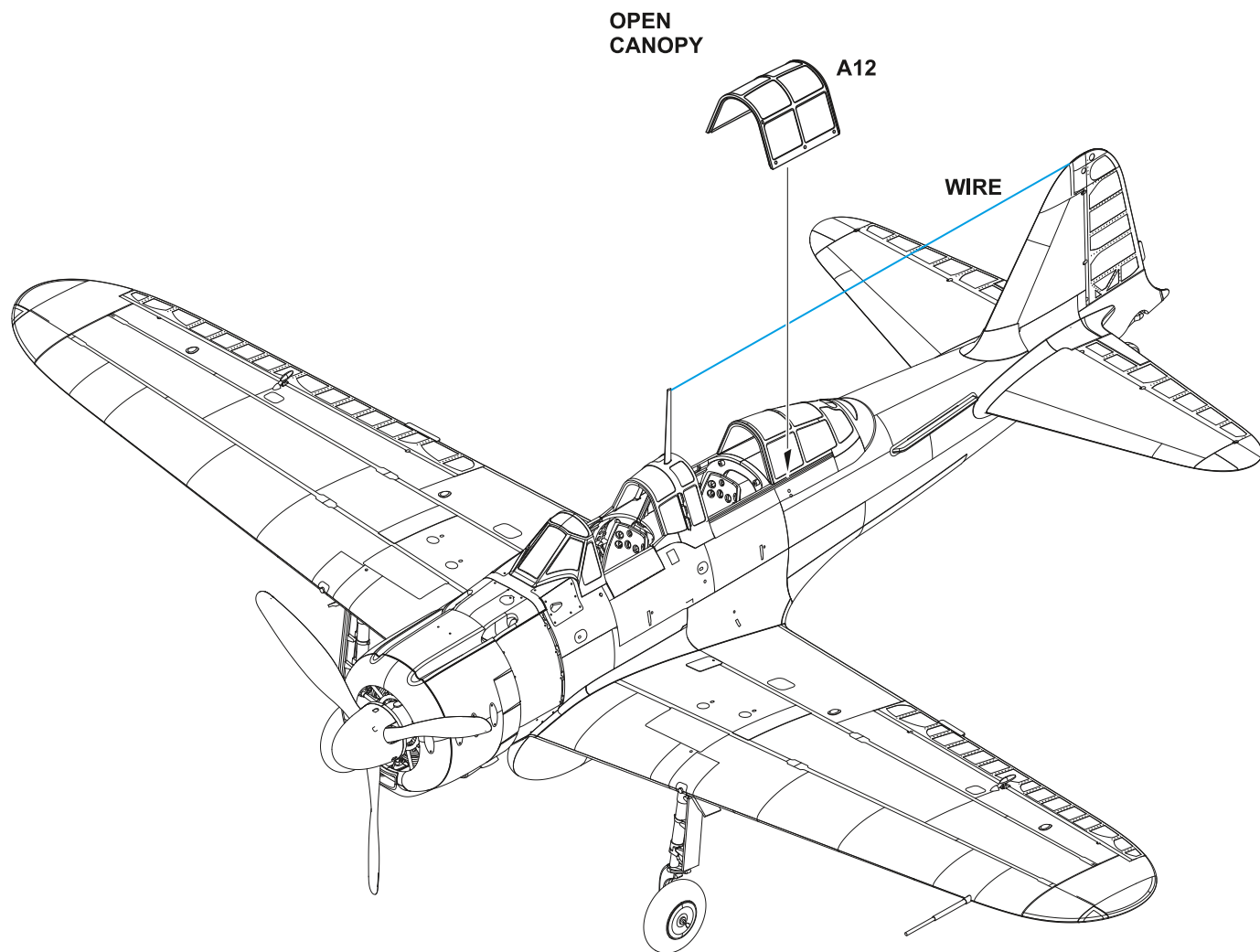

decal S19

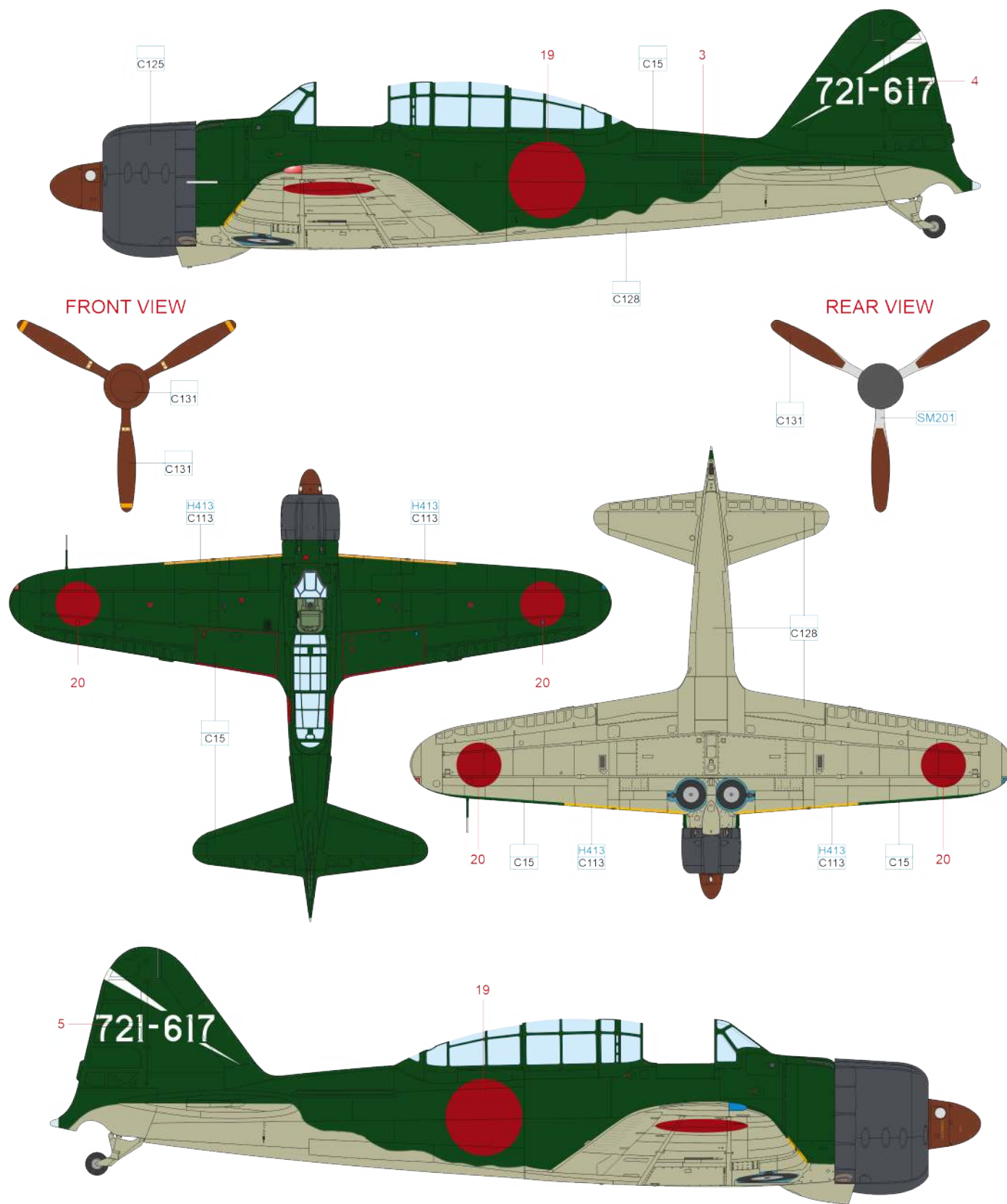

A Kōkūtai 721 Jinrai, základna Kōnoike, Japonsko, 1945

Během podzimu 1944 se letiště Kōnoike stalo první z několika základen pro Kōkūtai 721, jež se připravovala na nasazení raketových letounů MXY-7 Ōka. Tyto letouny byly organizovány do čtyř letek a krátce měly i vlastní stíhací doprovodnou letku. Jako nosiče raketových letounů sloužily bombardéry G4M Betty z Hikōtai 708 a 711. Stíhací doprovod zajišťovali piloti Zer z Hikōtai 305, 306 a 307. Hlavní základnou pro bojové nasazení se stala Kanoya a část stíhacích jednotek Kōkūtai 721 krátce operovala i z Tomitaky. Dvoumístná Zera byla přidělena k různým částem Kōkūtai 721, včetně letek s letouny Ōka. K jedné z nich patřil podpor. Hisayoshi Nakane, který létal i s dvoumístným Zerem (padl na palubě Betty 14. dubna 1945). Zobrazený letoun z pozdní výrobní série nese na ocasních plochách symbol blesku, který se váže k bojovému jménu jednotky Jinrai (božský hrom). Letci se stroji Ōka potopili torpédoborec USS Mannert L. Abele (DD-733) a dalších sedm plavidel poškodili. Při akcích kamikaze byli nasazeni i letci se Zery v rámci Hikōtai 306. V řadách Kōkūtai 721 padlo 369 pilotů jednomístných strojů a 365 členů osádek bombardérů Betty.

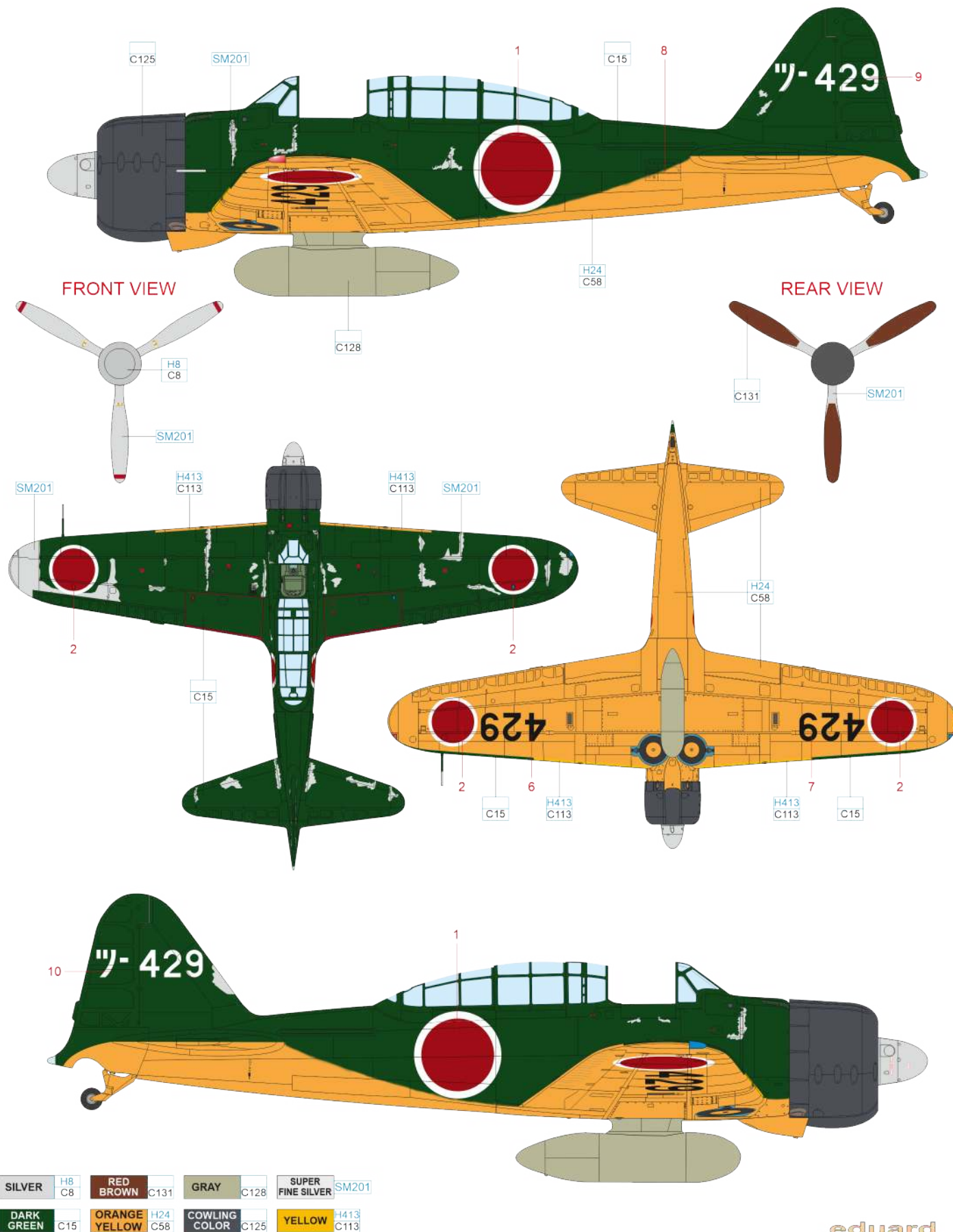

GRAY	C128	RED	BROWN	C131	SUPER FINE SILVER	SM201
DARK GREEN	C15	COWLING COLOR	C125	YELLOW	H413	C113

eduard

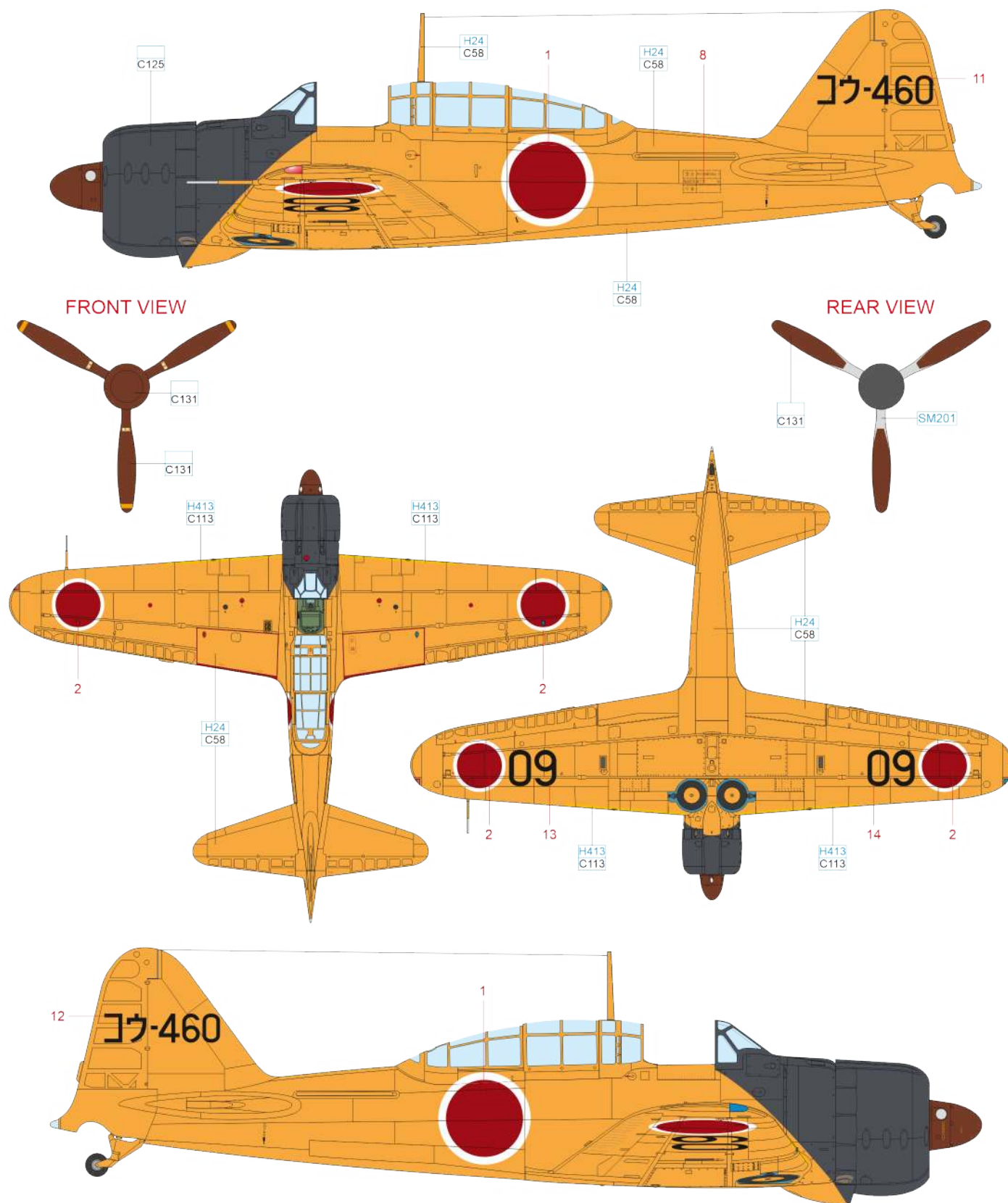
B Tsukuba Kōkūtai, základna Tsukuba, Japonsko, 1944

Dvoumístný cvičný A6M2-K Model 11 vycházel ze stíhacího letounu A6M2 Model 21 a prototyp byl dokončen ve 21. námořním leteckém arsenálu na základně Ōmura v listopadu 1942. Z křídla byly kvůli odlehčení odstraněny kanóny. Někteří autoři uvádí, že v letounu byl ponechán jen pravý kulomet, jiní uvádí výzbroj dvěma kulomety. Přední kokpit pro pilotního žáka nebyl vybaven překrytem kabiny a na bocích měl sklopná dvířka. Na zadní části trupu byly přidány dva konstrukční prvky kvůli zlepšení stability. Výroba A6M2-K v 21. námořním leteckém arsenálu začala v lednu 1943 na základě komponentů firem Mitsubishi a především firmy Nakajima. Celkem jich zde bylo do července 1945 vyrobeno 218. Výroba A6M2-K probíhala také ve firmě Hitachi, která jich od května 1944 do července 1945 dodala 279. Na základě předpisu ze září 1942 byly cvičné letouny natřeny žluto-oranžovou barvou na všech plochách. Z tohoto důvodu dostaly výsostné znaky na spodních plochách bílý lem. Zobrazený letoun z Tsukuba Kōkūtai později dostal nářet tmavě zelenou barvou na horních plochách.

C Kōnoike Kōkūtai, základna Kōnoike, Japonsko, 1944

Kōnoike Kōkūtai byla založena v polovině února 1944 a prováděla výcvikovou činnost až do poloviny prosince 1944. Mezi její instruktory patřili například podpor. Shigeo Sugi-o, který měl na kontě více než 20 vítězství, praporčík Momoto Matsumura (13 vítězství) nebo poručík Sumio Fukuda (11 vítězství). Oba posledně jmenovaní zahynuli v říjnu 1944 během Bitvy v zálivu Leyte jako příslušníci palubních stíhacích jednotek. Již během bojů o Filipíny vyčlenila Kōnoike Kōkūtai ze svých řad dobrovolníky pro speciální útočné mise. Konečná fáze výcviku těchto letců kamikaze byla dokončována na Tchaj-wanu. Základna Kōnoike měla dvě hlavní vzletové a přistávací dráhy o délce 1 800 a 1 400 metrů a disponovala i řadou kratších drah. V polovině února 1945 se letiště stalo terčem devastujícího náletu letounů US Navy. V okolí této základny jsou dodnes zachovány některé betonové hangáry.

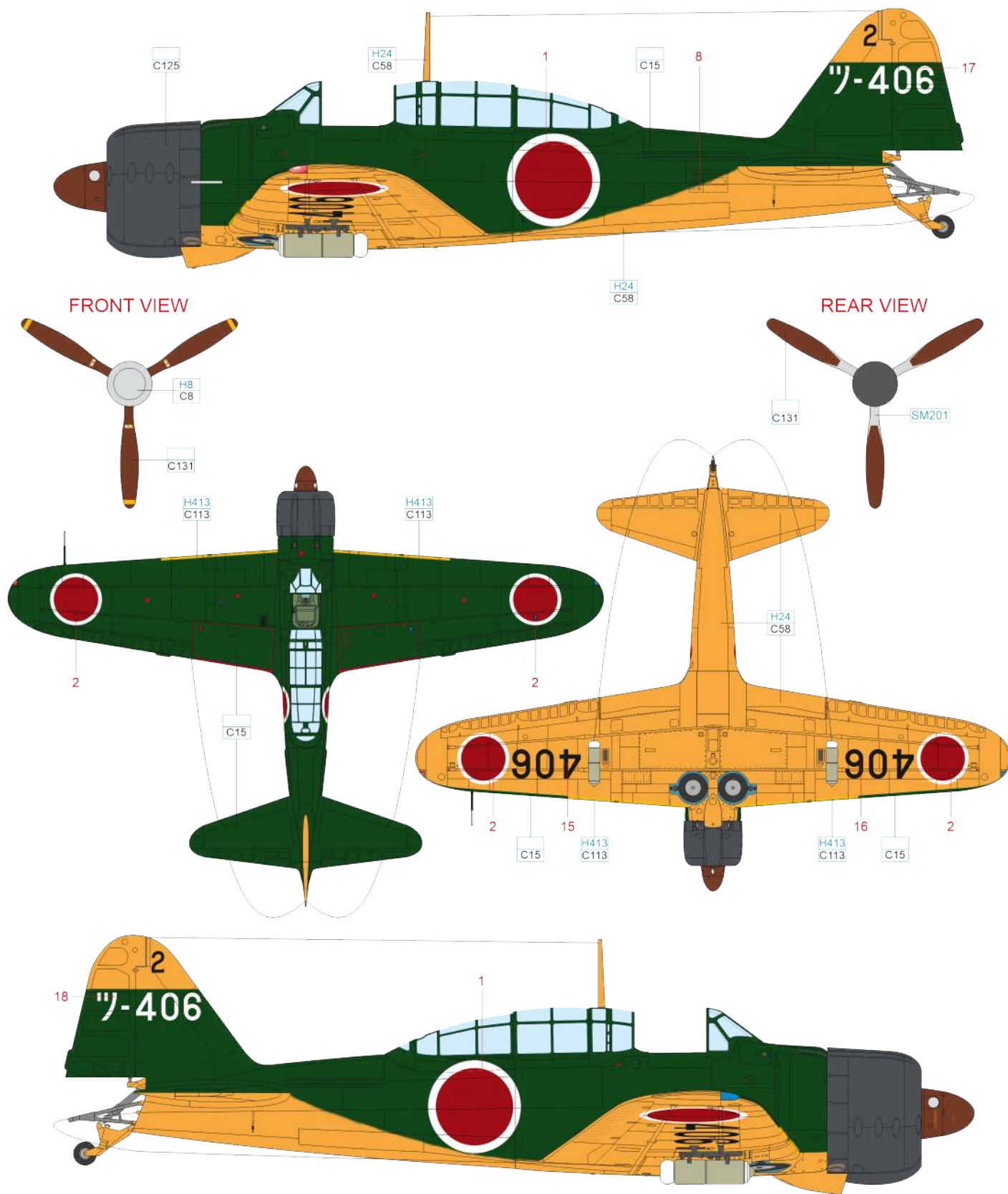

RED BROWN	C131	SUPER FINE SILVER	SM201
ORANGE YELLOW	H24 C58	COWLING COLOR	C125
		YELLOW	H413 C113

eduard

D Tsukuba Kōkūtai, základna Tsukuba, Japonsko, 1944

V červenci 1943 byl vydán předpis, který mimo jiné nařizoval, že cvičné letouny, které jsou nasazeny do bojových akcí nebo mají základny v oblasti, kde operuje nepřítel, mají být kamuflovány jako bojové stroje. V praxi to vedlo ke změně zbarvení již vyrobených cvičných A6M2-K. Letouny A6M2-K byly při výcviku používány také k vlečení terčů. Použití čísel na spodních plochách strojů A6M2-K u Tsukuba Kōkūtai není fotograficky prokázáno kvůli úhlu záběru na dostupných fotografiích. Na některých jednomístných cvičných letounech A6M2 této jednotky jsou třímístná čísla na spodních plochách křídla zdokummentována, takže je možno předpokládat i jejich použití u A6M2-K. V únoru 1945 dostala Tsukuba Kōkūtai rozkaz zformovat jednotky kamikaze. Výcvikový program pro tyto piloty měl následující náplň: minimálně osm okruhů kolem letiště, min. sedm letů ve formaci, min. deset letů podle přístrojů, min. deset nácviků kamikaze útoků, min. šest letů při soumraku, pět letů k určenému cíli a min. pět navigačních letů.

SILVER	H8 C8	RED BROWN	C131	SUPER FINE SILVER	SM201
DARK GREEN	C15	YELLOW	H413 C113	ORANGE YELLOW	H24 C58
				COWLING COLOR	C125

